

آیین نامه جهانی مبارزه با دوپینگ

این متن ترجمه غیر رسمی آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ می‌باشد.

متن رسمی آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ به زبانهای انگلیسی و فرانسه می‌باشد که در پایگاه اطلاعاتی آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ قرار دارد. در صورت هر گونه تناقض بین ترجمه‌های مختلف مرجع تصمیم‌گیری قطعی نسخه انگلیسی آیین‌نامه خواهد بود.

World Anti-Doping Code
March 2003

آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ
مارچ ۲۰۰۳

Published by:
World Anti-doping Agency

چاپ:
آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ

Translated by:
I.R.Iran National Anti-Doping Agency
Clean Sport Building
Enghelab Sport Complex
Niayesh Highway
Tehran/Iran

ترجمه:
ستاد ملی مبارزه با دوپینگ جمهوری اسلامی ایران
آدرس: ایران، تهران،
اتوبان نیایش، مجموعه ورزشی انقلاب،
ساختمان ورزش پاک، طبقه سوم

Tel: +98 21 204 41 14
Fax: +98 21 201 35 24

تلفن: +۹۸ ۲۱ ۲۰۴ ۴۱ ۱۴
نمابر: +۹۸ ۲۱ ۲۰۱ ۳۵ ۲۴

Translator: Dr. Delaram Mehrdad
E-mail: della.m@gmail.com

مترجم: دکتر دلارام مهرداد

فهرست مندرجات

پیش‌گفتار

اهداف، حوزه عملکرد و ساختار آیین‌نامه

- ۱..... و برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ.....
- ۱..... برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ.....
- ۱..... آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ.....
- ۲..... استانداردهای بین‌المللی.....
- ۲..... الگوهای عملکرد بهینه.....
- ۳..... مبانی منطقی بنیادی آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ.....

بخش اول: کنترل دوپینگ

- ۶..... کلیات.....
- ۸..... فصل اول : تعریف دوپینگ.....
- ۸..... فصل دوم : تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ.....
- ۱-۲..... وجود یک نوع ماده ممنوعه،
مواد حاصله از سوخت و ساز آن و یا نشانگرهای
آن در نمونه اخذ شده از ورزشکار.....
- ۸.....
- ۲-۲..... مصرف و یا تلاش برای مصرف
یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه.....
- ۱۰.....
- ۱۰..... ۳-۲.....
- ۱۱..... ۴-۲.....
- ۵-۲..... دستکاری، یا تلاش در جهت دستکاری
- ۱۱..... هریک از مراحل کنترل دوپینگ.....
- ۱۱..... ۶-۲..... مالکیت مواد و روشهای ممنوعه.....
- ۱۲..... ۷-۲..... قاچاق هرگونه ماده و روش ممنوعه.....
- ۱۲..... ۸-۲.....
- ۱۲..... فصل سوم : اثبات دوپینگ.....
- ۱۲..... ۱-۳..... مسوولیتها و استانداردها در اثبات دوپینگ.....
- ۲-۳..... روشهای اثبات حقایق.....
- ۱۲..... و فرضیات.....

۱۴	فصل چهارم : فهرست ممنوعه.....
	۱-۴.....چاپ و بازنگری
۱۴	فهرست ممنوعه.....
	۲-۴.....مواد ممنوعه و روشهای
۱۴	ممنوعه مشخص شده در فهرست ممنوعه.....
	۳-۴.....ضوابط اضافه نمودن مواد و روشهای گوناگون
۱۵	در فهرست ممنوعه.....
۱۷	۴-۴.....مصارف درمانی.....
۱۸	۵-۴.....برنامه پایش.....
۱۹	فصل پنجم : نمونه گیری.....
۱۹	۱-۵.....برنامه ریزی توزیع نمونه گیری
۲۰	۲-۵.....استانداردهای نمونه گیری.....
۲۰	فصل ششم : آنالیز نمونه ها
۲۰	۱-۶...../استفاده از آزمایشگاههای معتبر.....
۲۰	۲-۶.....موادی که باید ردیابی شوند
۲۰	۳-۶.....پژوهش بر روی نمونه ها
۲۱	۴-۶.....استانداردهای آنالیز نمونه و گزارش دهی
۲۱	فصل هفتم : مدیریت نتایج
۲۱	۱-۷.....بازبینی اولیه بر اساس یافته های آزمایشگاهی غیرطبیعی
۲۱	۲-۷.....ابلاغ پس از بازبینی اولیه
	۳-۷.....بازبینی مجدد یافته های آزمایشگاهی غیرطبیعی
۲۲	در صورتی که در فهرست ممنوعه تصریح شده باشد.....
۲۲	۴-۷.....بازبینی سایر تخلفات مربوط به قوانین دوپینگ.....
۲۳	۵-۷.....قوانین مربوط به تعلیق موقت
۲۴	فصل هشتم: حق استماع و دادرسی منصفانه
۲۵	فصل نهم: ابطال خودبخود نتایج انفرادی
۲۶	فصل دهم: محرومیت های فردی
	۱-۱۰.....ابطال نتایج در حین مسابقات
۲۶	در صورت احراز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ
	۲-۱۰.....وضع محرومیت های مصرف
۲۶	مواد و روشهای ممنوعه.....
۲۷	۳-۱۰.....مواد خاص
۲۸	۴-۱۰.....محرومیت های در نظر گرفته شده برای سایر تخلفات.....

۵-۱۰	حذف یا کاهش دوره محرومیت
۲۹	در شرایط استثنایی
۶-۱۰	برخورد با تکرار جرم
۷-۱۰	ابطال نتایج در رقابتهای
۳۴	متعاقب نمونه گیری
۸-۱۰	تاریخ شروع دوره محرومیت
۹-۱۰	وضعیت شخص در دوره محرومیت
۱۰-۱۰	نمونه گیری جهت اعاده صلاحیت
۳۶	فصل یازدهم: پیامدهای تیمی
۳۷	فصل دوازدهم: محرومیتها و مجازاتهای نهادهای ورزشی
۳۷	فصل سیزدهم: تقاضای تجدیدنظر
۱-۱۳	تصمیم گیری بر اساس تقاضای تجدیدنظر
۲-۱۳	تقاضای تجدیدنظر
	در مورد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ،
۳۷	پیامدها و تعلیق موقت
۳-۱۳	تقاضای تجدیدنظر نسبت به
۳۹	وضع یا لغو معافیتهای درمانی
۴-۱۳	تقاضای تجدید نظر نسبت به مجازاتهای
۴۰	در نظر گرفته شده بر اساس بخش سوم آیین نامه
۵-۱۳	تقاضای تجدیدنظر در مورد
۴۰	تعلیق یا لغو اکریدیتنه آزمایشگاه
۴۰	فصل چهاردهم: محرمانه بودن گزارش نتایج
۱-۱۴	اطلاعات مربوط به یافته های آزمایشگاهی غیر طبیعی
۴۰	و سایر تخلفات بالقوه از مقررات مبارزه با دوپینگ
۲-۱۴	اعلام عمومی
۳-۱۴	اطلاعات محل حضور ورزشکار
۴-۱۴	گزارش آماری
۵-۱۴	مرجع اطلاعات کنترل دوپینگ
	فصل پانزدهم: شفاف سازی مسئولیتهای
۴۳	کنترل دوپینگ
۱-۱۵	نمونه گیری در مسابقات
۲-۱۵	نمونه گیری خارج از مسابقه
۳-۱۵	مدیریت نتایج، دادرسی و اعمال محرومیتها
۴-۱۵	تشخیص دوجانبه

فصل شانزدهم: کنترل دوپینگ حیوانات

۴۵	در رقابتهای ورزشی.....
۴۵	۱-۱۶.....
۴۶	۲-۱۶.....
۴۶	فصل هفدهم: مقررات مربوط به محدودیتها.....

بخش دوم: آموزش و پژوهش

۵۰	فصل هجدهم: آموزش.....
۵۰	۱-۱۸..... اصول پایه و اهداف اولیه.....
۵۰	۲-۱۸..... برنامه‌ها و فعالیتهای.....
۵۰	۳-۱۸..... هماهنگی و همکاری.....
۵۱	فصل نوزدهم: پژوهش.....
۵۱	۱-۱۹..... اهداف پژوهش‌های مبارزه با دوپینگ.....
۵۱	۲-۱۹..... انواع پژوهش.....
۵۱	۳-۱۹..... هماهنگی.....
۵۱	۴-۱۹..... انجام پژوهش.....
۵۱	۵-۱۹..... پژوهشهایی که در آنها از مواد یا روشهای ممنوعه استفاده می‌شود.....
۵۱	۶-۱۹..... سوءاستفاده از نتایج.....

بخش سوم: وظائف و مسئولیتها

فصل بیستم: سایر وظائف و مسئولیتها

۵۴	امضاکنندگان آیین‌نامه.....
	۱-۲۰..... وظائف و مسئولیتها
۵۴	کمیته بین‌المللی المپیک.....
	۲-۲۰..... وظائف و مسئولیتها
۵۴	کمیته بین‌المللی المپیک.....
	۳-۲۰..... وظائف و مسئولیتها
۵۵	فدراسیونهای جهانی.....
	۴-۲۰..... وظائف و مسئولیتها
۵۶	کمیته ملی المپیک و پارالمپیک.....
	۵-۲۰..... وظائف و مسئولیتها
۵۷	سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ.....

.....	وظائف و مسئولیت‌های	۶-۲۰
۵۷	سازمان‌های مسابقات بزرگ
۵۷	وظائف و مسئولیت‌های آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ	۷-۲۰

فصل بیست و یکم: وظائف و مسئولیت‌های

۵۸	شرکت‌کنندگان
۵۸	وظائف و مسئولیت‌های ورزشکاران	۱-۲۱
۵۸	وظائف و مسئولیت‌های پرسنل حامی ورزشکار	۲-۲۱

فصل بیست و دوم: مشارکت دولتها

۵۹	۱-۲۲
۶۰	۲-۲۲
۶۰	۳-۲۲

بخش چهارم: پذیرش، اجرا، تعدیل و تفسیر آیین نامه

فصل بیست و سوم: پذیرش، اجرا و تعدیل آیین نامه

۶۴	پذیرش آیین نامه	۱-۲۳
۶۴	اجرای آیین نامه	۲-۲۳
۶۵	ضرب‌العجل‌های پذیرش و اجرای آیین نامه	۳-۲۳
۶۵	پایش اجرای آیین نامه	۴-۲۳
۶۶	پیامدهای عدم تبعیت از آیین نامه	۵-۲۳
۶۶	تعدیل آیین نامه	۶-۲۳
۶۷	بازپس‌گیری پذیرش آیین نامه	۷-۲۳

فصل بیست و چهارم: تفسیر آیین نامه

۶۷	۱-۲۴
۶۷	۲-۲۴
۶۷	۳-۲۴
۶۸	۴-۲۴
۶۸	۵-۲۴
۶۸	۶-۲۴

ضمیمه یک: مفاهیم

۷۲

پیش‌گفتار

اهداف، حوزه عملکرد و ساختار برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ و آیین‌نامه

اهداف منظور شده در آیین‌نامه و برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ عبارتند از:

- صیانت از حق اولیه هر ورزشکار که شرکت در ورزش عاری از دوپینگ می‌باشد و در نتیجه ارتقاء سطح سلامت و ایجاد رقابت جوانمردانه و برابر در سطح جهان.
- حصول اطمینان از وجود یک برنامه مبارزه با دوپینگ هماهنگ، همسو و موثر در سطح بین‌المللی و ملی جهت تشخیص، جلوگیری و پیشگیری از دوپینگ.

برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ

کلیه مبانی لازم جهت حصول اطمینان از حداکثر هماهنگی و بهره‌وری در برنامه‌های بین‌المللی و ملی مبارزه با دوپینگ در برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ گنجانده شده است. این مبانی عبارتند از:

سطح اول: آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ

سطح دوم: استانداردهای بین‌المللی

سطح سوم: الگوهای عملکرد بهینه

آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ

آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ سندی است بین‌المللی و بنیادین که برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ در ورزش بر اساس آن پی‌ریزی شده است. هدف این آیین‌نامه بهبود و هماهنگی فعالیت‌های مبارزه با دوپینگ در سطح جهان بر اساس مبانی اولیه مبارزه با دوپینگ می‌باشد. جهت کسب حداکثر هماهنگی در موضوعاتی که همسویی کامل بین‌المللی لازم است، آیین‌نامه به طور کامل وارد جزئیات قضایا می‌گردد، حال آن که در سایر موارد، بر اساس توافق‌های لازم در اصول مبارزه با دوپینگ و همچنین جهت برقراری انعطاف‌پذیری‌های لازم از پرداختن به جزئیات خودداری شده است.

استانداردهای بین‌المللی

در برنامه مبارزه با دوپینگ، جهت تنظیم استانداردهای بین‌المللی اصول تکنیکی و عملی مختلف، ابتدا با مشاوره با دولتها و امضا کنندگان آیین‌نامه، قوانینی تنظیم شده، سپس توسط آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ به تصویب می‌رسد. هدف اصلی استانداردهای بین‌المللی، ایجاد هماهنگی و همسویی بین سازمانهای گوناگون مبارزه با دوپینگ، که مسئولیت بخشهای تکنیکی و عملی برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ را بر عهده دارند، می‌باشد. جهت پذیرش آیین‌نامه، تبعیت از استانداردهای بین‌المللی الزامی است. در موارد لازم و پس از مشاوره با دولتهای امضا کننده آیین‌نامه و تصویب هیات اجرایی سازمان جهانی مبارزه با دوپینگ، امکان تغییر و به روز شدن استانداردهای بین‌المللی وجود دارد. استانداردهای بین‌المللی و تمامی نسخ به روز شده آنها از زمانی که در آنها قید شده است لازم‌الاجرا می‌باشند، مگر در مواردی که در آیین‌نامه مورد دیگری ذکر شده باشد.

الگوهای عملکرد بهینه

بر اساس آیین‌نامه، الگوهایی از بهترین عملکرد تهیه خواهد گردید تا جهت یافتن راه‌حلهای مناسب در مسائل گوناگون مبارزه با دوپینگ به آنها استناد گردد. این مدلها توسط آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ به امضا کنندگان آیین‌نامه معرفی می‌گردد. امضا کنندگان در صورت تمایل می‌توانند از این الگوها در مورد مسائل مبارزه با دوپینگ استفاده نمایند، لیکن این الگوها لازم‌الاجرا نمی‌باشند. همچنین آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ جهت امضا کنندگان آیین‌نامه تعدادی راهنمای آموزشی نیز تهیه خواهد نمود.

زمان لازم داشته باشند. این تغییرات باید به گونه‌ای باشد که نیاز به تجدید نظر در آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ یا قوانین مربوط به امضا کنندگان قرارداد نباشد.

کلیه استانداردهای بین‌المللی قابل اجرا، از تاریخ اول ژانویه ۲۰۰۴ در دسترس خواهد بود.

توضیحی بر الگوهای عملکرد بهینه: آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ بر اساس نیازهای گروههای عمده امضا کننده آیین‌نامه، الگوهایی از قوانین و مقررات مبارزه با دوپینگ طراحی نموده است. (به عنوان مثال فدراسیونهای جهانی ورزشی رشته‌های انفرادی و تیمی و سازمانهای ملی

توضیحی بر استانداردهای بین‌المللی: استانداردهای بین‌المللی محتوی جزئیات تکنیکی لازم جهت اجرای آیین‌نامه می‌باشد. به عنوان مثال جزئیات کامل مراحل نمونه‌گیری، آنالیزهای آزمایشگاهی و معیارهای لازم جهت اکر دیته شدن آزمایشگاهها در آیین‌نامه برنامه مبارزه با دوپینگ المپیک ۱۹۹۹ (OMADAC) به تفصیل بیان شده است. هر چند استانداردهای بین‌المللی صراحتاً از ملحقات آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ به شمار می‌آید، ولی بر اساس مشاوره با دولتها و امضا کنندگان آیین‌نامه توسط متخصصین امر نگاشته شده و به صورت یک سند فنی جداگانه ارائه می‌گردد. ضروری است که متخصصین امر توانایی ایجاد تغییر در استانداردهای بین‌المللی را در هر

مبانی منطقی و بنیادین آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ

برنامه‌های مبارزه با دوپینگ برای صیانت از ارزش معنوی ورزش طراحی شده‌اند. این ارزش معنوی یا به تعبیری دیگر «روح ورزش» جوهره اصلی المپیزم به شمار می‌رود و مبنای مفهوم ورزش جوانمردانه می‌باشد. روح ورزش ارج نهادن به روح، جسم و اندیشه انسان است که با ارزشهای زیر مشخص می‌گردد:

- اخلاق، بازی جوانمردانه و صداقت.
- سلامت.
- بهینه کردن عملکرد.
- شخصیت‌پروری و آموزش.
- تفریح و سرگرمی.
- کار گروهی.
- ایثار و مسئولیت‌پذیری.
- احترام به قوانین و مقررات.
- احترام به خود و دیگران.
- شجاعت.
- احترام به جمع و فرد.

دوپینگ مشخصاً با روح ورزش در تضاد است.

نیازهای خود و مطابق با اصول آیین‌نامه، قوانین خاص خود را تنظیم می‌نمایند.

سایر الگوهای لازم جهت بخشهای خاص عملکرد مبارزه با دوپینگ، بر حسب نیازها و توقعات هر یک از امضاکنندگان آیین‌نامه به صورت خاص تدوین می‌شود. این موارد مشتمل است بر الگوهای جهت برنامه‌های ملی مبارزه با دوپینگ، ساماندهی نتایج، نمونه‌گیری (در مواردی که مسائلی خارج از حیطه پیش‌بینی شده استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری باشد)، برنامه‌های آموزشی و غیره. قبل از آنکه یک عملکرد به عنوان برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ پذیرفته شود، توسط آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ مورد بررسی قرار گرفته و سپس تصویب می‌گردند.

مبارزه با دوپینگ و .. از گروههای عمده امضا کننده آیین‌نامه به شمار می‌آیند. این الگوهای قوانین و مقررات بر اساس آیین‌نامه تنظیم شده و با آن مطابقت کامل دارد. این الگوها نمونه‌ای از بهترین عملکردهای موجود در مبارزه با دوپینگ می‌باشند و محتوی جزئیات کامل (مشتمل بر ارجاعات لازم به استانداردهای بین‌المللی) در اجرای این قوانین هستند.

در این الگوهای عملکردی و قانونی، راهکارهای مختلفی در اختیار امضاکنندگان قرار می‌دهد. ممکن است بعضی کشورها یکی از این الگوها را به طور کامل و مو به مو در کشور خود اجرا نمایند. سایر کشورها ممکن است از این الگوها با ایجاد برخی تغییرات استفاده نمایند. برخی از دولتها نیز بدون توجه به این الگوها و بر حسب

بخش اول

کنترل دوپینگ

کلیات

بخش اول آیین‌نامه، به قوانین خاص مبارزه با دوپینگ اختصاص دارد. این قوانین باید توسط سازمانهایی که مسئولیت اقتباس، تصویب و اجرای قوانین مبارزه با دوپینگ در حدود وظائف آنها قرار دارد (به عنوان مثال کمیته بین‌المللی المپیک، کمیته بین‌المللی پارالمپیک، فدراسیونهای بین‌المللی، سازمانهای مسابقات بزرگ و سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ) به دقت مورد توجه قرار گیرد. کلیه سازمانهای فوق‌الذکر به طور کلی سازمانهای مبارزه با دوپینگ خوانده می‌شوند.

بخش اول آیین‌نامه، قادر نیست نیاز به تصویب قوانین فراگیر مبارزه با دوپینگ توسط هر سازمان مبارزه با دوپینگ را برطرف نماید. هر چند برخی از بندهای بخش اول آیین‌نامه باید دقیقاً بر اساس قوانین هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ اجرا شود، ولی سایر بندهای بخش اول آیین‌نامه دارای اصول راهنمایی کننده الزام‌آوری است که به هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ اجازه می‌دهد که به نحو مورد نیاز از قوانین استفاده کنند. همچنین هر یک از این سازمانها می‌توانند پیش‌نیازهای لازم جهت اجرای قوانین در هر مورد از بندهای بخش اول آیین‌نامه را تدوین نمایند. به دلیل وجود این قبیل پیش‌نیازها در بخش اول آیین‌نامه، نیازی به تکرار آنها در قوانین مبارزه با دوپینگ این سازمانها نیست. فصول ذیل، که در آنها به اهم فعالیت‌های مبارزه با دوپینگ توسط سازمانهای مبارزه با دوپینگ اشاره شده‌است، باید در قوانین هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ بدون هرگونه تغییری الحاق شود (تغییراتی که موجب تغییر کلی محتوای قوانین نشوند، مانند تغییر زبان یا تغییر نام یا رشته ورزشی توسط هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ و غیره مجاز می‌باشد).

توضیحی بر کلیات: جهت ایجاد هماهنگی کامل ضروری است که کلیه امضا کنندگان آیین‌نامه تصمیمات خود را بر اساس فهرستی مشترک از قوانین تنظیم نمایند. به عنوان مثال مفاهیم مربوط به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ و یا اصول اثبات دوپینگ و پیامدهای در نظر گرفته شده باید در بین سازمانهای مختلف یکسان باشد. این قوانین باید در کلیه موارد یکسان باشند به طوری که اگر دادرسی در حضور یکی از فدراسیونهای جهانی یا در سطح ملی یا در حضور CAS انجام شود، از قوانین مشترکی تبعیت نماید. از سوی دیگر، نیازی نیست که کلیه امضا کنندگان را وادار نمود تا در مورد مراحل ساماندهی نتایج یا مراحل

دادرسی از یک دستورالعمل مشترک تبعیت نمایند. هم‌اکنون مراحل متفاوت ولیکن موثر مختلفی در مورد مراحل ساماندهی نتایج یا مراحل دادرسی بین فدراسیونهای مختلف جهانی و سازمانهای ملی وجود دارد. بر اساس آیین‌نامه، لزومی به ایجاد وحدت رویه مطلق در مراحل برخورد با نتایج یا مراحل دادرسی وجود ندارد، بلکه لازم است که روشهای گوناگون هر یک از امضا کنندگان با اصول آیین‌نامه منطبق باشد. در فصل ۱۳، اجرای دقیق بند ۱۳-۲-۲ الزامی نیست و از ضرورت پذیرش آیین‌نامه محسوب نمی‌گردد.

این فصول عبارتند از: فصول ۱) تعریف دوپینگ)، ۲) (تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ)، ۳) (اثبات دوپینگ)، ۹) (ابطال خودبه خود نتایج انفرادی)، ۱۰) (محرومیت‌های فردی)، ۱۱) (پیامدهای تیمی)، ۱۳) (تقاضای تجدیدنظر) به جز بند ۱۳-۲-۲، ۱۷) (مقررات مربوط به محدودیت‌ها) و توضیحات مربوط به هر یک از بندهای فوق‌الذکر.

قوانین مبارزه با دوپینگ همانند قوانین مسابقات، قوانین ورزش هستند که بستگی تام به نوع ورزش دارند. ورزشکاران این قوانین را به عنوان یکی از شروط شرکت در رقابتها می‌پذیرند. قوانین مبارزه با دوپینگ نباید بر اساس استانداردهای قانونی مربوط به قوانین جزایی یا استخدامی تدوین شود. خطمشی و حداقل استانداردهایی که در آیین‌نامه منظور شده است موجب جلب رضایت عده زیادی از امضاکنندگان آیین‌نامه در جهت رسیدن به ورزش سالم شده است و باید توسط کلیه دادگاه‌ها و مراجع قضایی مورد عنایت قرار گیرد.

شرکت‌کنندگان باید با قوانین مبارزه با دوپینگ هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ مربوطه خود که بر اساس آیین‌نامه تدوین شده است، توافق داشته باشند. هر یک از امضاکنندگان نیز باید مقررات و روشهای اجرایی مشخصی تدوین نمایند تا اطمینان یابند که تمام شرکت‌کنندگان تحت نظارت آنها و اعضا سازمانهای تابعه، نسبت به قوانین مبارزه با دوپینگ آگاهی داشته، نسبت به پیروی از آن تحت نظارت سازمانهای مبارزه با دوپینگ، همکاری لازم را خواهند داشت.

توضیحی بر شرکت‌کنندگان: ورزشکاران با شرکت در مسابقات ورزشی، از یک دسته از قوانین مربوط به ورزش خود تبعیت می‌کنند. با همین قیاس ورزشکاران و پرسنل حامی ورزشکار، به علت توافقی که جهت عضویت و معتبر شمردن آنها در سازمانهای ورزشی یا مسابقات ورزشی دارند بر اساس فصل ۲ ملزم به تبعیت از قوانین مبارزه با دوپینگ می‌باشند. هر یک از امضاکنندگان آیین‌نامه ملزم است تا اقدامات لازم جهت اطمینان از تعهد ورزشکاران و پرسنل حامی ورزشکار به قوانین مبارزه با دوپینگ به عمل آورد.

زیرا در بند ۱۳-۲-۲ به راهکارهای لازمی اشاره شده است که به سازمان مبارزه با دوپینگ اجازه انعطاف‌پذیری لازم را می‌دهد.

۱ فصل اول : تعریف دوپینگ

دوپینگ عبارت است از وقوع یک یا چند تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ که در مواد ۱-۲ تا ۸-۲ این آیین‌نامه به تفصیل بیان شده است .

۲ فصل دوم : تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

مواد ذیل تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می گردد:

۱-۲ وجود یک نوع ماده ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز آن و یا نشانگرهای آن در نمونه اخذ شده از ورزشکار.

۱-۲-۱ وظیفه فردی هر ورزشکار این است که از وارد شدن هر نوع ماده ممنوعه به بدن خود ممانعت به عمل آورد. لذا در صورتیکه هر گونه ماده ممنوعه، یا مواد حاصل از سوخت و ساز و یا نشانگرهای مربوط به آنها در نمونه اخذ شده از ورزشکار یافت شود، مسئولیت آن بر عهده ورزشکار می باشد. در این بند تصریح شده است که جهت اعلام تخلف ورزشکار از قوانین مبارزه با دوپینگ بر اساس بند ۱-۲ لازم نیست که نیت، قصور، تقصیر، یا آگاهی ورزشکار از مصرف مورد ارزیابی قرار گیرد.

صورت گرفته است. مصرف عامدانه یا غیرعمدی و حتی مصرف تصادفی یک ماده ممنوعه توسط ورزشکار تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ می باشد. در صورتی که نمونه مثبت مربوط به نمونه گیری در زمان مسابقات باشد نتایج مسابقه خود به خود لغو می گردد (فصل ۹) (ابطال خودبخود نتایج انفرادی)). با این وجود ورزشکار پس از این مرحله فرصت می یابد تا با اثبات این موضوع که تقصیر یا تقصیر قابل توجهی در مورد یافت شدن ماده ممنوعه نداشته است، از مقررات مربوط به تخفیف مجازاتها استفاده نماید. (فصل ۱۰-۵) (تخفیف مجازات یا کاهش دوره محرومیت به علت موارد خاص)).

قوانین مطلقه که در مورد پیدا شدن مواد ممنوعه در نمونه اخذ شده از ورزشکار وجود دارد، و احتمال این که محرومیتها ممکن است در موارد خاص تخفیف یابند، از سویی باعث می شوند که ورزشکاران در برخورد با قوانین دوپینگ دقیق باشند و از سوی دیگر، در مواردی که وجود یک ماده ممنوعه در نمونه ورزشکار

تفسیر فصل ۲: در فصل دوم، شرایط و مواردی که نقض قوانین دوپینگ محسوب می شود، تعیین می گردد. در صورتی که از یک یا چند بند از این قوانین تخلف صورت گیرد، دادرسی شخص خاطی آغاز می شود. بسیاری از اعمالی که در این فهرست از موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می شوند در سایر مقررات نظیر OMADC و یا سایر قوانین مبارزه با دوپینگ نیز ممنوع می باشند.

توضیح بند ۱-۲-۱: جهت اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، همانند وجود ماده ممنوعه (یا مواد حاصل از سوخت و ساز و یا نشانگرهای مربوط به آنها) آیین‌نامه از احکام مطلق قانونی OMADC و همچنین مجموعه وسیعی از سایر قوانین مبارزه با دوپینگ، استفاده می کند. بر اساس قوانین صریح و تخطی ناپذیر، در صورت یافته شدن هر نوع ماده ممنوعه در نمونه اخذ شده از ورزشکار، تخطی از قوانین مبارزه با دوپینگ

۲-۱-۲ به استثنای موادی که در فهرست ممنوعه، برای آنها آستانه کمی اختصاصی در نظر گرفته شده است، وجود هر مقدار از ماده ممنوعه، یا مواد حاصل از سوخت و ساز، و یا نشانگرهای آنها در نمونه اخذ شده از ورزشکار، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می‌شود.

۳-۱-۲ به عنوان استثناء بر ماده ۲-۱، در فهرست ممنوعه شرایط خاصی برای ارزیابی مواد ممنوعه‌ای که احتمالاً ممکن است در درون بدن نیز تولید شوند، در نظر گرفته شده است.

بی‌عدالتی‌های متفاوتی می‌گردد، و قوانین هیچ‌گاه جوابگوی چنین وقایعی نمی‌باشند.

از این گذشته به نظر می‌رسد یکی از سیاستهای قابل ستایش این است که هیچگاه نباید با جبران یک بی‌عدالتی تصادفی نسبت به یک فرد، باعث ظلم به کل بدنۀ گروه شرکت کننده در یک رقابت ورزشی شد. به عنوان مثال اگر ورزشکاری سهواً یکی از داروهای نیروزای ممنوعه را مصرف نماید و بر اساس قانون بخشیده شود این عمل ظلم به سایر رقبا محسوب می‌گردد. از سوی دیگر چنین سهل‌انگاری در قانون باعث می‌گردد که بسیاری از ورزشکاران از قوانین سوءاستفاده نمایند زیرا اثبات عامدانه بودن مصرف داروی ممنوعه در بسیاری از موارد مشکل می‌باشد. مطمئناً وجود راههای فرار قانونی باعث می‌شود که دعاوی قضایی بسیار پرخرجی برگزار گردد و این امر واضحاً به ضرر فدراسیونهایی است که توان مالی کمی دارند.»

توضیح بند ۲-۱-۳: به عنوان مثال در فهرست داروهای ممنوعه تصریح شده است که اگر نسبت T/E بیش از ۶/۱ باشد ورزشکار خاطی شناخته می‌شود مگر در مواردی که آزمایشاتی که در طول زمان، چه قبل و چه بعد از نمونه‌گیری، توسط سازمان مسئول مبارزه با دوپینگ از ورزشکار صورت می‌گیرد مقادیر بالا اما طبیعی تستسترون ورزشکار را نشان دهند یا ورزشکار به نحوی اثبات نماید که این افزایش ناشی از یک وضعیت فیزیولوژیک و یا یک بیماری است.

عامدانه نبوده و یا ناشی از مسامحه ورزشکار است، تنبیهات نا عادلانه متوجه ورزشکار نگردد. توجه به این نکته ضروری است که هر چند قوانین مربوط به متخلف شناختن ورزشکار بسیار مطلق و قاطع می‌باشند ولی وضع محرومیت‌ها به صورت خود به خود و بدون در نظر گرفتن شرایط ورزشکار، صورت نمی‌گیرد. اصول بنیادین قوانین مطلق مبارزه با دوپینگ به خوبی در دادگاه دآوری ورزشی در مورد Quigley شاکلی پرونده UIT، روشن گردید.

«ممکن است در موارد خاص قوانین مطلق مبارزه با دوپینگ به نظر نا عادلانه باشند، همانند مورد فرد Q. که ورزشکار به علت برچسب غلط دارو و به علت تجویز نادرست دارو به علت بیماری ناگهانی در یک کشور دیگر، یکی از مواد ممنوعه را دریافت کرده است و در مصرف دارو مسئولیتی متوجه وی نمی‌باشد، ولیکن همچنین به نظر بعید و نا عادلانه می‌رسد که یک ورزشکار در بعد از ظهر یک رقابت مهم دچار مسمومیت غذایی شود. ضمناً در هیچ‌کدام از موارد، قوانین مسابقات اجازه نمی‌دهد که نا عادلانه بودن اوضاع تغییر یابد. به عنوان مثال نمی‌توان مسابقات را تا بهبود ورزشکار به تعویق انداخت. در نتیجه ممنوعیت مصرف مواد ممنوعه وابسته به مصرف تصادفی آنها نیست. تحولات مربوط به ورزشهای گوناگون چه به صورت تصادفی و چه آنها که ناشی از اهمال افراد هستند، همانند فراز و نشیبهای معمول زندگی، خود باعث بروز

۲-۲ مصرف و یا تلاش برای مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه.

۱-۲-۲ جهت اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، موفق بودن یا نبودن مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه، موضوع اصلی نیست. بلکه تنها مصرف و یا تلاش برای مصرف ماده ممنوعه یا روش ممنوعه جهت احراز تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ کافی است.

۳-۲ امتناع از شرکت در نمونه‌گیری، غیبت یا طفره رفتن از شرکت در نمونه‌گیری بدون دلایل قانع‌کننده، پس از دریافت حکم نمونه‌گیری بر اساس قوانین اجرایی نهاد مجاز نمونه‌گیر.

توضیح بند ۲-۳: عدم همکاری در تهیه نمونه توسط ورزشکار بعد از دریافت ابلاغیه بر اساس کلیه قوانین مبارزه با دوپینگ تخلف محسوب می‌شود. در این فصل به یک نکته دیگر یعنی "طفره رفتن از شرکت در نمونه‌گیری" اشاره شده است. در نتیجه به عنوان مثال اگر ورزشکاری به نحوی از مأمور کنترل دوپینگ مخفی شود. عمل وی نقض قوانین دوپینگ محسوب می‌گردد. عمل "امتناع یا قصور از شرکت در نمونه‌گیری" می‌تواند عمدی یا ناشی از سهل‌انگاری ورزشکار باشد. حال آنکه "طفره رفتن" از شرکت در نمونه‌گیری عملی عامدانه محسوب می‌گردد.

توضیح بند ۲-۲-۱: در این آیین‌نامه نسبت به OMADC یک تغییر صورت گرفته است و آن اضافه شدن عبارت "مصرف" روشهای ممنوعه علاوه بر مواد ممنوعه می‌باشد. با توجه به این الحاقیه دیگر لزومی نیست که به طور اختصاصی "اعتراف به مصرف" به عنوان یک قانون مجرای مبارزه با دوپینگ صورت گیرد. "مصرف" ممکن است با روشهای مختلف ثابت گردد، به عنوان مثال توسط اعتراف مستقیم ورزشکار یا شهادت یک شخص ثالث و یا توسط سایر شواهد.

نشان دادن " قصد مصرف" از یک ماده ممنوعه نیاز به ارائه ادله در مورد نیت ورزشکار دارد. این واقعیت که نیت ورزشکار باید به نحوی به اثبات برسد باعث کم شدن ارزش مطلق بند ۲-۱ در مورد مصرف یک ماده با دوش ممنوعه نمی‌گردد.

در صورتی که ورزشکار در خارج از مسابقات ماده ممنوعه مصرف نماید، و استفاده از این ماده در خارج از مسابقات ممنوع نباشد، این عمل نقض قوانین دوپینگ محسوب نمی‌گردد.

۴-۲ در اختیار قرار ندادن اطلاعات لازم در مورد محل حضور ورزشکار جهت نمونه‌گیری خارج از مسابقات. همانند عدم اعلام محل حضور یا غیبت از نمونه‌گیری. درخواست این اطلاعات باید بر اساس مقررات قابل توجیه باشد.

۵-۲ دستکاری، یا تلاش در جهت دستکاری هر یک از مراحل کنترل دوپینگ.

۶-۲ مالکیت مواد و روشهای ممنوعه:

۱-۶-۲ مالکیت هر نوع ماده که در نمونه‌گیری خارج از مسابقات ممنوع اعلام شده است و یا روش ممنوعه در هر زمان و مکانی. مگر آن که ورزشکار اثبات نماید که بنا بر بند ۴-۴ (معافیت درمانی) یا سایر قوانین قابل قبول مالکیت این ماده جهت مصارف ضروری پزشکی بوده است.

۲-۶-۲ مالکیت هر نوع ماده که در نمونه‌گیری خارج از مسابقات ممنوع اعلام شده است و یا روش ممنوعه بوسیله پرسنل حامی ورزشکار که بنحوی در امر مسابقات و یا تمرینات در کنار ورزشکار می باشند، مگر آن که پرسنل حامی ورزشکار اثبات نمایند که بنا بر بند ۴-۴ (معافیت درمانی) یا سایر قوانین قابل قبول مالکیت این ماده جهت مصارف ضروری پزشکی بوده است.

مبارزه با دوپینگ مربوطه مقرر می‌گردد. این امر باعث می‌شود که این قوانین بر اساس محدودیتهای هر ورزش و یا هر کشور برنامه‌ریزی شود. تخلف از این بند می‌تواند عمدی یا ناشی از سهل‌انگاری ورزشکار باشد.

توضیح بند ۵-۲: بر اساس این ماده هر نوع رفتاری که موجب بروز اشکال در مراحل اجرای نمونه‌گیری شود، ولی به طور اخص از موارد روشهای ممنوعه شناخته شده نباشد، غیر مجاز است. به عنوان مثال عوض کردن کدهای شناسایی در برگه کنترل دوپینگ در جریان نمونه‌گیری و یا شکستن شیشه B در زمان آنالیز آزمایشگاهی نمونه B، از مصادیق تخلف از قوانین محسوب می‌گردد.

توضیح بند ۴-۲: نمونه‌گیری بدون اطلاع قبلی در زمانهای خارج از مسابقات یکی از اصول بنیادین فعالیتهای مبارزه با دوپینگ است. بدون اطلاع از مکان فیزیکی ورزشکار انجام این قبیل نمونه‌گیری‌ها ناکارآمد و گاهاً غیرممکن است. لازمه اجرای این بند که معمولاً در سایر قوانین مبارزه با دوپینگ وجود ندارد، این است که ورزشکار جهت نمونه‌گیری خارج از مسابقات شناخته شود. در نتیجه ورزشکار موظف است دائماً اطلاعات مربوط به محل استقرار خود را در اختیار سازمان مربوطه قرار دهد تا در موارد لازم جهت نمونه‌گیری بدون اطلاع قبلی خارج از مسابقات مورد استفاده قرار گیرد. "مقررات قابل توجیه" توسط فدراسیون جهانی مربوط به ورزشکار و سازمانهای ملی

۷-۲ قاجاق هرگونه ماده و روش ممنوعه.

۸-۲ تجویز و یا قصد تجویز یک ماده یا روش ممنوعه به ورزشکاران. همچنین همکاری، تشویق، حمایت، کمک رسانی، اجراء، مدیریت، همدستی، معاونت، مخفی کردن و هرگونه مشارکت برای تخلف و حتی تلاش برای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ.

۳ فصل سوم : اثبات دوپینگ

۱-۳ مسئولیتها و استانداردها در اثبات دوپینگ

مسئولیت احراز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ برعهده سازمانهای مبارزه با دوپینگ می‌باشد. روش استاندارد اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ این است که سازمان مبارزه با دوپینگ با دلایل کافی گروه دادرسی را مجاب نماید که ادعای این سازمان در مورد تخلف صورت گرفته صحیح بوده‌است. استفاده از این روش باعث می‌شود که در کلیه موارد به جای پرداختن به احتمالات از دلایل متقن استفاده گردد. ضمناً بر اساس آیین‌نامه مسئولیت ورزشکار یا سایر کسانی که احتمالاً از قوانین مبارزه با دوپینگ تخلف کرده‌اند این است که با ارائه شواهد و مدارک کافی اتهام وارده را رد نمایند و یا حقایق یا شرایط مورد نظر را جهت سازمان مبارزه با دوپینگ مشخص نمایند. در حقیقت استانداردهای اثبات دوپینگ روشی کارآمد جهت اثبات فرضیات می‌باشد.

۲-۳ روشهای اثبات حقایق و فرضیات

اثبات حقایق مربوط به تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ می‌تواند بوسیله هر روش قابل اعتمادی از جمله اعتراف ورزشکار باشد. روشهای اثباتی که در اینجا ذکر می‌شود، جهت اثبات دوپینگ قابل استناد هستند:

محاکم در موارد دوپینگ استفاده می‌گردد. به عنوان مثال می‌توان به حکم CAS، به شماره CAS 98/206 در مورد پرونده N., J., Y., W. در برابر FINA مورخ ۲۲ دسامبر سال ۱۹۹۸ اشاره نمود.

توضیح بند ۳-۱: استانداردهای اثبات دوپینگ که توسط سازمانهای مبارزه با دوپینگ اجرا می‌گردد با استانداردهایی که در اکثر کشورها جهت تشخیص تخلفات حرفه‌ای اعمال می‌شود، شباهت دارد. همچنین این استانداردها به طور گسترده توسط دادگاهها و

۱-۲-۳ فرض بر این است که آزمایشگاههای معتبر و مورد تایید آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ، متولی انجام آزمایش بر نمونه‌های دریافتی می‌باشند و کلیه مراحل آزمایش براساس استانداردهای بین‌المللی آنالیز بوده‌است، اما ورزشکار ممکن است مدعی شود که از استانداردهای بین‌المللی تخطی شده است.

در صورتی که ورزشکار بتواند اثبات نماید که از استانداردهای بین‌المللی تخطی شده است، وظیفه سازمان مبارزه با دوپینگ آن است که اثبات نماید که وجود چنین انحرافی از استانداردهای بین‌المللی، باعث ایجاد یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی نشده‌است.

۲-۲-۳ تخطی از استانداردهای بین‌المللی نمونه‌گیری در صورتی که سبب ایجاد یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی یا هرگونه تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ نشوند، باعث بی‌اعتبار شدن نتایج نمی‌گردند. اگر ورزشکار اثبات نماید که در جریان نمونه‌گیری تخلفی از استانداردهای بین‌المللی اتفاق افتاده‌است، آنگاه سازمان مبارزه با دوپینگ موظف است اثبات نماید که این انحرافات باعث ایجاد یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی یا تخلف اساسی از قوانین مبارزه با دوپینگ نشده‌است.

می‌شود تا با دلایل قانع‌کننده اعضا دادگاه را مجاب نماید که این تفاوتها باعث مخدوش شدن نتایج آزمایش نشده است.

توضیح بند ۱-۲-۳: وظیفه ورزشکار این است که با دلایل کافی ثابت نماید که از استانداردهای بین‌المللی تخطی شده است. اگر ورزشکار بتواند چنین دلایلی ارائه نماید، مسئولیت متوجه سازمان مبارزه با دوپینگ

۴ فصل چهارم: فهرست ممنوعه

۱-۴ چاپ و بازنگری فهرست ممنوعه.

آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ در هر زمان لازم و حداکثر هر یک سال، فهرست ممنوعه را به عنوان یک استاندارد بین‌المللی منتشر می‌سازد. پیش‌نویس این فهرست و کلیه موارد تجدید نظر شده آن باید جهت نظرخواهی به طور مکتوب به نظر کلیه امضاکنندگان آیین‌نامه و دولتها رسیده شود. هر یک از نسخ سالانه فهرست ممنوعه و کلیه موارد تجدید نظر آنها باید سریعاً توسط آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ منتشر شده و در اختیار امضاکنندگان و دولتها قرار گیرد و در پایگاه اینترنتی WADA قرار داده شود. هر یک از امضاکنندگان نیز به نوبه خود باید این فهرست را در اختیار اعضا خود قرار دهند. قوانین هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ این راهکارها را روشن خواهد کرد، مگر در مواردی که در فهرست ممنوعه یا اصلاحیه‌های آن روش دیگری تصریح شده باشد. این فهرست بدون آنکه نیاز به عملکردی خاص توسط سازمانهای مبارزه با دوپینگ باشد، سه ماه بعد از تصویب لازم‌الاجرا است.

۲-۴ مواد ممنوعه و روشهای ممنوعه مشخص شده در فهرست ممنوعه

فهرست ممنوعه می‌بایست شامل کلیه مواد و روشهایی باشد که به علت توان بالقوه در افزایش عملکرد ورزشکاران، یا به علت اثر پوشاندگی آنها در تشخیص داروهای نیروزا، از موارد دوپینگ بوده، ممنوع شناخته می‌شوند. در این فهرست هم به مواد و روشهایی که

انتظار می‌رود که قوانین تجدید نظر شده‌ای که توسط سازمانهای مبارزه با دوپینگ و متعاقب آیین‌نامه تصویب می‌شوند، پس از تاریخ اول ژانویه ۲۰۰۴ یعنی زمان انتشار فهرست ممنوعه توسط WADA لازم‌الاجرا گردند. تا زمانی که آیین‌نامه توسط کمیته بین‌المللی المپیک پذیرفته نشده است استفاده از OMADC بلامانع است.

توضیح بند ۲-۴: تنها یک فهرست ممنوعه وجود دارد. موادی که همواره ممنوع بوده‌اند عبارتند از مواد

توضیح بند ۱-۴: در هر زمان لازم فهرست ممنوعه سریعاً مورد تجدید نظر قرار گرفته و چاپ می‌گردد. با این وجود برای حفظ نظم، هر ساله حتی اگر تغییری در فهرست صورت نگرفته باشد، این فهرست چاپ می‌گردد. کمیته بین‌المللی المپیک جهت احتراز از بی‌نظمی هر ساله در ماه ژانویه این فهرست را چاپ می‌کند. ضمناً در پایگاه اینترنتی WADA همواره آخرین نسخه تجدید نظر شده فهرست ممنوعه وجود دارد.

در تمام مواقع (هم در حین مسابقات و هم در خارج از مسابقات) ممنوع هستند اشاره خواهد شد و هم به موادی که تنها در هنگام رقابتهای ممنوع می‌باشند. بنا بر نظر هریک از فدراسیونهای بین‌المللی، آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ ممکن است موادی را جهت یک رشته خاص به فهرست ممنوعه اضافه نماید. در فهرست ممنوعه، مواد ممنوعه و روشهای ممنوعه ممکن است به صورت گروههای اصلی (مانند مواد آنابولیک) ذکر شوند یا نام ماده یا روش خاصی به طور مشخص بیان شود.

۳-۴ ضوابط اضافه نمودن مواد و روشهای گوناگون در فهرست ممنوعه.

آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ، جهت اضافه نمودن مواد و روشهای گوناگون در فهرست ممنوعه تابع ضوابط زیر می‌باشد.

۳-۴-۱ در صورتی که یک ماده یا روش ممنوعه یکی از دو شرط زیر را داشته باشد. این ماده باید توسط WADA در فهرست ممنوعه قرار گیرد:

۳-۴-۱-۱ بر اساس شواهد طبی، علمی، فارماکولوژیک یا تجربی ثابت شود که این ماده یا روش دارای اثر بالقوه در افزایش توان یا عملکرد ورزشی است،

تیراندازی) ولی این جزئیات نیز در فهرست ممنوعه درج شده است. وجود کلیه مواد ممنوعه در یک فهرست از ایجاد سردرگمی در مورد ممنوع بودن مواد مختلف در رشته‌های ورزشی گوناگون می‌کاهد. رشته‌های ورزشی خاص مجاز به تعیین استثنائات نسبت به فهرست اصلی نمی‌باشند (به عنوان مثال در رشته‌هایی که "ورزش فکری" محسوب می‌شوند نمی‌توان مواد آنابولیک را از فهرست حذف نمود). منطق این حکم این است که موادی وجود دارند که هر کس که خود را ورزشکار می‌داند باید از مصرف آنها خودداری نماید.

پوشاننده و موادی که همانند آنابولیکها مصرف آنها در زمان تمرین باعث افزایش توان ورزشکار به شکل طولانی مدت می‌گردد. کلیه مواد و روشهایی که در فهرست ممنوعه وجود دارند در زمان مسابقات ممنوع می‌باشند. قائل شدن تمایز بین موادی که در زمان مسابقات و در خارج از زمان مسابقات آزمایش می‌شوند از OMADC اخذ شده است. تنها یک سند به عنوان "فهرست ممنوعه" وجود دارد. آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ مواد یا روشهای خاصی را جهت برخی از رشته‌های ورزشی در فهرست ممنوعه اضافه نموده است (به عنوان مثال مهارکننده‌های گیرنده بتا برای رشته

۲-۱-۳-۴ بر اساس شواهد طبی، علمی، فارماکولوژیک یا تجربی ثابت شود که مصرف این ماده یا روش بر سلامت ورزشکار آثار بالقوه یا بالفعل سوء دارد.

۳-۱-۳-۴ در صورتی که بنا بر نظر WADA، مصرف یک ماده یا روش باعث تضعیف مفهوم روح ورزش شود. این مفهوم در بخش کلیات آیین‌نامه، به تفصیل توضیح داده شده است.

۲-۳-۴ در صورتی که بر اساس شواهد طبی، علمی، فارماکولوژیک یا تجربی ثابت شود که یک ماده یا روش دارای اثر پوشانندگی می‌باشد و تشخیص مصرف سایر داروها و روشها را غیرممکن می‌گرداند، WADA موظف است آن ماده را به فهرست ممنوعه اضافه نماید.

محسوب شود. و یا اگر تنها مضر بودن مطرح باشد، کشیدن سیگار نیز باید در فهرست ممنوعه قرار گیرد. از سوی دیگر رعایت هر سه شرط نیز ناممکن می‌نماید. به عنوان مثال استفاده از تکنولوژی انتقال ژنتیکی هر چند عملی غیر مضر محسوب می‌گردد، ولی با روح ورزش در تضاد است. همچنین مصرف غیر بهداشتی موادی که دارای اثرات درمانی نمی‌باشند و تنها بر اساس باورهای نادرست باعث افزایش عملکرد شخص می‌گردند نیز بدون در نظر گرفتن واقعی بودن چنین انتظاراتی، با روح ورزش در تضاد است.

توضیح بند ۲-۳-۴: یک ماده اگر از مواد پوشاننده باشد یا یکی از دو شرط زیر در مورد آن برقرار گردد باید در فهرست ممنوعه گنجانده شود: (۱) دارای اثر مثبت بر عملکرد ورزشکار باشد، (۲) دارای اثر سوء بالقوه یا بالفعل بر سلامت ورزشکار باشد، یا (۳) با روح ورزش در تضاد باشد. هیچیک از معیارهای فوق‌الذکر به تنهایی جهت اضافه کردن یک دارو در فهرست ممنوعه کافی نمی‌باشد. به عنوان مثال اگر تنها منظور بالا بردن بالقوه توان ورزشکار باشد، روشهایی نظیر تمرینهای جسمی و روحی، مصرف گوشت قرمز، مصرف اشباع شده هیدرات کربن و تمرین در ارتفاعات نیز باید از موارد دوپینگ

۳-۳-۴ قرار دادن یک ماده یا روش در فهرست ممنوعه، بر عهده WADA است. به عنوان مثال هیچ‌گاه تعیین اینکه یک ماده یا روش دارای اثر پوشاندگی است، یا اثر آن بر افزایش عملکرد ورزشکار به چه شکل است و یا باعث بروز عوارض جسمی می‌گردد و یا با روح ورزش در تضاد است بر اساس مجادلات بین ورزشکاران و فرد دیگر صورت نمی‌گیرد.

۴-۴ مصارف درمانی

آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ موظف است جهت مراحل دریافت معافیت‌های درمانی استاندارد بین‌المللی تنظیم نماید.

هر یک از فدراسیون‌های جهانی موظف است مراحل مشخصی جهت اعطای معافیت درمانی تدوین نماید. این معافیت به ورزشکاران سطح بین‌المللی یا هر ورزشکاری که امکان دارد در

مختلف در امر معافیت درمانی هماهنگی ایجاد شود. همچنین بر اساس این بند تلاش گردیده است که مسئولیت قبول یا رد کردن یک معافیت درمانی برای ورزشکاران سطوح بین‌المللی بر عهده فدراسیون‌های جهانی و برای سایر ورزشکاران بر عهده سازمان‌های ملی مبارزه با دوپینگ قرار گیرد. برخورد با سایر ورزشکاران بر اساس آیین‌نامه صورت می‌گیرد.

از شایع‌ترین داروهای ممنوعه که بر اساس قوانین معافیت درمانی توسط ورزشکاران استفاده می‌شود، می‌توان به داروهای آسم حاد شدید و داروهای مربوط به نشانگان روده تحریک‌پذیر اشاره نمود. اگر تصویب یا رد کردن یک معافیت درمانی بر خلاف استانداردهای بین‌المللی باشد، تصمیم‌گیری نهایی بر عهده WADA خواهد بود تا بر اساس استانداردهای بین‌المللی و تقاضای تجدیدنظر ورزشکار بر اساس بند ۱۳-۳ آیین‌نامه نظر نهایی را اعلام نماید. اگر معافیت درمانی یک ورزشکار لغو گردد، موضوع لغو عطف به ماسبق نمی‌گردد و نتایج ورزشکار در زمان معافیت درمانی از اعتبار ساقط نمی‌گردد.

توضیح بند ۳-۳-۴: در صورتی که یک مورد خاص تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ مطرح باشد، نمی‌توان موضوع معیارهای لازم برای وجود داروی مصرف شده در فهرست ممنوعه بر اساس بند ۳-۴ (ضوابط اضافه نمودن یک ماده یا یک روش ممنوعه در فهرست ممنوعه) را مطرح نمود. به عنوان مثال نمی‌توان در زمان رسیدگی به یک پرونده، عنوان نمود که داروی مصرف شده دارای اثر مثبت بر عملکرد ورزشکار در این رشته خاص ورزشی نمی‌باشد. و به عنوان یک اصل هرگاه در نمونه اخذ شده از ورزشکار یک ماده ممنوعه پیدا شود این امر دوپینگ محسوب می‌گردد. این اصل در OMADC نیز وجود دارد.

توضیح بند ۴-۴: هماهنگی در امر اعطای معافیت درمانی بسیار مهم است. اگر ورزشکاری یک ماده ممنوعه را مصرف نماید دچار محرومیت می‌گردد مگر قبلاً معافیت درمانی را اخذ کرده باشد. با این وجود هم اکنون بسیاری از تشکیلات ورزشی، استفاده از معافیت درمانی را مجاز نمی‌دانند، برخی از سیاست‌های نانوشته تبعیت می‌کنند، و تنها برخی دارای سیاست‌های مکتوبی هستند که با مقررات مبارزه با دوپینگ آنها سازگار است. در این بند تلاش شده است تا بین سیاست‌های

یک مسابقه بین‌المللی شرکت نماید و به علت یک بیماری ثابت شده طبی نیاز به مصرف یک ماده یا روش ممنوعه دارد، اعطا می‌شود. هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ ملی نیز موظفند مراحل مشخصی جهت اعطای معافیت درمانی تدوین نمایند. معافیت درمانی این سازمانها شامل کلیه ورزشکارانی می‌شود که در سطح بین‌المللی نیستند و به علت یک بیماری ثابت شده طبی نیاز به مصرف یک دارو یا روش ممنوعه دارند. این درخواستها باید بر اساس استاندارد جهانی معافیت‌های درمانی مورد ارزیابی قرار گیرند. فدراسیونهای جهانی و سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ موظفند موضوع اعطا معافیت درمانی به ورزشکاران سطوح بین‌المللی و یا ورزشکاران سطح ملی که در بانک اطلاعاتی آن سازمانها قرار دارند را سریعاً به اطلاع WADA برسانند.

آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ می‌تواند هر یک از پرونده‌های معافیت درمانی ورزشکاران سطوح بین‌المللی یا ورزشکاران سطح ملی که مشخصات آنها در بانک اطلاعاتی نمونه‌گیری سازمان مبارزه با دوپینگ ملی ثبت شده است را بنا بر سلیقه خود مورد بازبینی قرار دهد. علاوه بر این در صورتی که معافیت درمانی ورزشکاری پذیرفته نشود، ورزشکار می‌تواند از WADA تقاضا نماید تا پرونده وی را مجدداً بررسی نمایند. اگر WADA به این نتیجه برسد که قبول یا رد درخواست معافیت درمانی بر اساس استاندارد بین‌المللی معافیت درمانی نبوده است، می‌تواند نتیجه را تغییر دهد.

۵-۴ برنامه پیش

آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ موظف است بر اساس مشاوره با سایر امضاکنندگان آیین‌نامه و دولتها برنامه پیشی جهت بررسی سوءمصرف داروهای که در فهرست ممنوعه قرار ندارند، تنظیم نماید. این امر امکان شناخت الگوهای سوءمصرف در ورزش را ایجاد می‌کند. آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ پیش از برگزاری هر نمونه‌گیری موظف به اعلام داروهای مورد پیش است. آزمایشگاهها نیز نتایج مواردی را که از این داروها مصرف نموده‌اند به صورت

دوره‌ای و بر اساس نوع رشته ورزشی و نوع زمان نمونه‌گیری یعنی خارج یا در حین مسابقات بودن آن، به صورت کلی به آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ اعلام خواهند داشت. این گزارشات نباید شامل اطلاعات تکمیلی مانند مشخصات نمونه باشد. آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ موظف است حداقل سالانه یکبار، اطلاعات جمع‌آوری شده داروهای اضافی مربوط به هر یک از رشته‌های ورزشی را به اطلاع فدراسیونهای بین‌المللی و سازمانهای مبارزه با دوپینگ ملی برساند. آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ موظف است معیارهای دقیقی برای عدم درج نام ورزشکاران در این گزارشات تدوین نماید. اعلام استفاده یا تشخیص وجود این مواد نباید تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب شود.

۵ فصل پنجم: نمونه‌گیری

۱-۵ برنامه‌ریزی توزیع نمونه‌گیری. سازمانهای مبارزه با دوپینگ که مسئولیت نمونه‌گیری را بر عهده دارند می‌باید با هماهنگی با سایر سازمانهای مبارزه با دوپینگ بر اساس یک بانک مشترک اطلاعاتی از ورزشکاران اقدام به نمونه‌گیری نمایند:

۱-۱-۵ برنامه‌ریزی و اجرای تعداد مؤثر نمونه‌گیری خارج-از-مسابقات و داخل-مسابقات. هر یک از فدراسیونهای بین‌المللی موظف است جهت ورزشکاران سطح بین‌المللی خود یک بانک اطلاعات ثبت‌شده نمونه‌گیری فراهم نماید. هر یک از سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ نیز موظف است جهت ورزشکاران خود یک بانک اطلاعات نمونه‌گیری ملی فراهم نماید. بانک اطلاعات ملی باید علاوه بر اطلاعات ورزشکاران سطوح ملی شامل ورزشکاران سطح بین‌المللی نیز باشد. هر یک از فدراسیونهای بین‌المللی و سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ باید در بانک اطلاعاتی ثبت شده خود جهت نمونه‌گیری‌های خارج-از-مسابقات و داخل-مسابقات برنامه‌ریزی نموده و این برنامه تدوین شده را اجرا نمایند.

۲-۱-۵ موضوع عدم اطلاع زمان نمونه‌گیری از قبل از اهم وظایف می‌باشد.

۳-۱-۵ اجرای نمونه‌گیری هدفمند.

تمامی ورزشکاران لازم مورد آزمایش قرار گرفته‌اند. (به عنوان مثال: ورزشکاران سطوح جهانی، ورزشکاری که در مدتی کوتاه، افزایش قابل توجهی در عملکرد

توضیح بند ۳-۱-۵: بر انجام نمونه‌گیری هدفمند تأکید می‌شود، زیرا در نمونه‌گیری اتفاقی و یا حتی نمونه‌گیری جهت‌دار اتفاقی نمی‌توان مطمئن بود که

۵-۲ استانداردهای نمونه‌گیری

سازمانهای مبارزه با دوپینگ که مسئول نمونه‌گیری هستند، باید نمونه‌گیری را بر اساس استانداردهای بین‌المللی نمونه‌گیری انجام دهند.

۶ فصل ششم: آنالیز نمونه‌ها

نمونه‌های کنترل دوپینگ باید بر اساس اصول زیر آنالیز شوند:

۶-۱ استفاده از آزمایشگاههای معتبر

آنالیز نمونه‌ها باید فقط توسط آزمایشگاههای آکرديتهٔ آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ یا سایر آزمایشگاههای مورد تأیید WADA انجام شود. انتخاب آزمایشگاههای آکرديتهٔ آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ (یا سایر روشهای مورد تأیید WADA) که باید جهت انجام نمونه‌گیری انتخاب شوند، منحصراً بر عهدهٔ سازمانهای مبارزه با دوپینگ مسئول مدیریت با نتایج می‌باشد.

۶-۲ موادی که باید ردیابی شوند

نمونه‌های کنترل دوپینگ باید برای ردیابی وجود مواد و روشهای ممنوعهٔ مندرج در فهرست ممنوعه یا سایر موادی که بر اساس بند ۴-۵ (برنامهٔ پایش) اندازه‌گیری آنها توسط WADA به تأیید رسیده است، مورد آنالیز قرار گیرند.

۶-۳ پژوهش بر روی نمونه‌ها

هیچ نمونه‌ای به جز برای ردیابی مواد (یا گروه مواد) یا روشهای ممنوعهٔ مشخص شده در فهرست ممنوعه، نباید بدون اخذ رضایت کتبی ورزشکار مورد آنالیز قرار

توضیح بند ۵-۲: در مبحث استانداردهای بین‌المللی نمونه‌گیری، روشها و مراحل نمونه‌گیری در حین مسابقات و خارج از مسابقات به طور کامل توضیح داده شده است.

توضیح بند ۶-۱: عبارت "و یا سایر روشهای مصوبه توسط WADA" به معنای سایر روشهایی است که توسط آژانس بررسی شده و قابل اعتماد شناخته شده است. نظیر روشهای نمونه‌گیری از خون به شکل سیار.

ورزشی خود داشته است، ورزشکارانی که مربی آنها مسئول تربیت سایر ورزشکاران با نمونهٔ مثبت است، و سایر موارد)

واضح است که نمونه‌گیری هدفمند نباید به جز موارد قانونی و شاخص کنترل دوپینگ در مورد دیگری اجرا شود. در آیین‌نامه تصریح شده است که ورزشکاران نباید انتظار داشته باشند که فقط به صورت اتفاقی جهت نمونه‌گیری انتخاب شوند. ضمناً جهت اجرای نمونه‌گیری هدفمند نیاز به ارائهٔ ادله یا وجود شک خاصی نیست.

گیرد. مگر بنا بر دستور WADA و در ارتباط با بند ۴-۵ (برنامه پایش).

۴-۶ / استانداردهای آنالیز نمونه و گزارش دهی

آزمایشگاهها باید نمونه‌های کنترل دوپینگ را آنالیز نموده و نتایج را بر اساس اصول استانداردهای بین‌المللی آنالیز آزمایشگاهی گزارش نمایند.

۷ فصل هفتم : مدیریت نتایج

هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ که مسئولیت مدیریت نتایج را بر عهده دارد، ملزم است بر اساس مقررات زیر مراحل را جهت دادرسی اولیه شخصی که احتمالاً قوانین مبارزه با دوپینگ را زیر پا گذاشته است، تدوین نماید:

۱-۷ بازبینی اولیه بر اساس یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی

پس از وصول یک نتیجه آزمایشگاهی غیرطبیعی از یک نمونه، سازمان مبارزه با دوپینگ مسئول مدیریت نتایج باید موارد زیر را مورد بازبینی قرار دهد: (الف) آیا ورزشکار دارای حق قانونی معافیت درمانی بوده است، یا (ب) آیا نمونه‌گیری یا آنالیز دقیقاً بر اساس استانداردهای بین‌المللی انجام شده است و اگر نه آیا این امر باعث بروز یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی شده است.

۲-۷ ابلاغ پس از بازبینی اولیه

اگر در بازبینی اولیه بر اساس بند ۱-۷ ورزشکار دارای حق قانونی معافیت درمانی نبوده یا نمونه‌گیری یا آنالیز دقیقاً بر اساس استانداردهای بین‌المللی انجام شده بود، و یافته آزمایشگاهی غیرطبیعی به علت تخطی از قوانین ایجاد نشده بود، آنگاه سازمان مبارزه

اولیه عدالت در مدیریت نتایج حفظ گردد. قوانین هر کدام از امضاکنندگان باید با این آیین‌نامه هماهنگ باشد.

توضیح بند ۲-۷: ورزشکار حق دارد حتی اگر بر اساس بند ۳-۷ و ۴-۷ نیاز به آزمایشات بیشتر وجود دارد سریعاً تقاضای آزمایش بر نمونه B را بدهد.

توضیح بند ۷: امضاکنندگان مختلف آیین‌نامه برای برخورد با یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی روشهای مختلفی را در نظر گرفته‌اند. هر چند این برخوردهای مختلف کاملاً همسو نمی‌باشند ولی ثابت شده است که برخورد بسیاری از آنها دارای اثرات عادلانه و موثر می‌باشد. آیین‌نامه قصد ندارد تا جای هیچکدام از این برخوردها را بگیرد. با این وجود این بند اصول کلی مدیریت نتایج را توضیح می‌دهد تا بر اساس آن، اصول

با دوپینگ باید سریعاً بر اساس مقررات خود ورزشکار را نسبت به موارد زیر مطلع نماید: (الف) یافته آزمایشگاهی غیرطبیعی، (ب) قانونی که از آن تخطی شده است یا بر اساس بند ۷-۳ سایر آزمایشاتی که جهت روشن شدن تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ باید بر روی ورزشکار انجام شود، (ج) حق ورزشکار برای درخواست آنالیز سریع نمونه B، همچنین باید به ورزشکار تذکر داده شود که عدم درخواست تجزیه نمونه B، چشم‌پوشی ورزشکار از حق خود فرض می‌شود. (د) در صورت درخواست تجزیه نمونه B، ورزشکار یا نماینده ورزشکار حق دارند تا در زمان باز کردن نمونه B و یا آنالیز آن در محل حاضر باشند، و (ه) ورزشکار حق دارد رونوشت مدارک آزمایشگاهی حاوی اطلاعات مربوط به نمونه‌های A و B بر اساس استانداردهای بین‌المللی آنالیز را مطالبه نماید.

۳-۷ بازبینی مجدد یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی در صورتی که در فهرست ممنوعه تصریح شده باشد

سازمان مبارزه با دوپینگ یا سایر نهادهای مسئول بازبینی نتایج که توسط این سازمانها انتخاب شده‌اند، باید سایر آزمایشات تکمیلی تصریح شده در فهرست ممنوعه را به انجام برسانند. به محض تکمیل این آزمایشات پیگیری، سازمان مبارزه با دوپینگ باید سریعاً ورزشکار را از نتایج آزمایشات تکمیلی مطلع نماید. همچنین باید نظریه نهایی سازمان مبارزه با دوپینگ در مورد تخلف یا عدم تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ به اطلاع ورزشکار رسانده شود.

۴-۷ بازبینی سایر تخلفات مربوط به قوانین دوپینگ

سازمان مبارزه با دوپینگ یا سایر نهادهای مسئول بازبینی نتایج که توسط این سازمانها انتخاب شده‌اند باید سایر آزمایشات پیگیری را بر اساس سیاستهای مبارزه با دوپینگ و مقررات مطابق با آیین‌نامه که توسط این سازمانها به تصویب رسیده است، انجام دهند. به محض تکمیل آزمایشات، سازمان مبارزه با دوپینگ باید سریعاً ورزشکار یا هر شخص دیگری را که قرار است محرومیت شامل وی شود، بر اساس قوانین خود از نتایج آزمایشات

تکمیلی مطلع نماید. همچنین سازمان مبارزه با دوپینگ باید قانون نقض شده و علت تخلف از آن را برای ورزشکار مشخص نماید.

۵-۷ قوانین مربوط به تعلیق موقت

هر یک از امضاکنندگان آیین‌نامه می‌توانند جهت رقابتهایی که مسئول برگزاری آن هستند یا جهت مراحل انتخابی تیمی که امضاکننده مسئول آن است، مجوز برقراری تعلیق موقت پس از بازبینی اولیه و ابلاغ بر اساس بندهای ۱-۷ و ۲-۷ را صادر نمایند. تعلیق موقت پیش از دادرسی نهایی بر اساس بند ۸ (حق دادرسی عادلانه) شامل ورزشکار می‌شود. در مجموع تعلیق موقت تنها در صورتی شامل ورزشکار که یکی از شرایط زیر جهت وی تأمین شود: (الف) ورزشکار فرصت یابد یا قبل از شروع تعلیق موقت و یا در یک زمان مشخص پس از دریافت آن در دادرسی اولیه شرکت نماید، یا (ب) ورزشکار فرصت یابد در یک زمان مشخص پس از دریافت تعلیق، در یک دادرسی پیش از موعد بر اساس بند ۸ (حق دادرسی عادلانه) شرکت نماید.

اگر بر اساس یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی در نمونه A جهت ورزشکار، تعلیق موقت در نظر گرفته شود، و آزمایش بر روی نمونه B نتیجه گزارش نمونه A را تأیید ننماید، از آن پس هیچگونه مجازاتی شامل ورزشکار نخواهد شد و هر نوع محکومیت اعمال شده جهت ورزشکار لغو خواهد گردید. در مواردی که پس از اعلام نتیجه مثبت نمونه A ورزشکار یا تیم ورزشکار از یک رقابت حذف شده باشند و آزمایش بر روی نمونه B نتیجه گزارش نمونه A را تأیید ننماید، در صورتی که هنوز بدون تأثیر بر روند مسابقات، امکان شرکت مجدد ورزشکار یا تیم در ادامه رقابت وجود داشته باشد، ورزشکار یا تیم می‌توانند به شرکت در رقابت ادامه دهند.

توسط یک سازمان مبارزه با دوپینگ صادر شود،
دادرسیهای اولیه بنا بر دستور آیین‌نامه، باید تکمیل
گردد. به‌علاوه سازمانی که قرار است اجازه صدور تعلیق
موقت را داشته باشد باید به ورزشکار اجازه شرکت در
یک دادرسی اولیه چه قبل و چه بلافاصله بعد از صدور
حکم تعلیق را بدهد

توضیح بند ۵-۷: در این بند بر اساس فصل ۸ (حق
استماع و دادرسی منصفانه) اجازه صدور تعلیق موقت
پیش از صدور رأی نهایی دادرسی، داده شده است.
تعلیق موقت توسط OMADC و همچنین قوانین
بسیاری از فدراسیونها مورد تأیید قرار گرفته است. با
این وجود قبل از آنکه تعلیق موقت به طور یک جانبه

۸ فصل هشتم: حق استماع و دادرسی منصفانه

هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ که مسئولیت مدیریت نتایج را بر عهده دارند، باید مراحل دادرسی را برای هر شخص متهم به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، مهیا نمایند. این مراحل شامل اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ و اعمال پیامدهای مناسب است. در مراحل دادرسی اصول زیر باید مد نظر قرار گیرد:

- اطلاع‌رسانی بموقع و بدون تأخیر،
- هیأت دادرسی عادل و بی طرف،
- حق به همراه داشتن مشاور با هزینه شخصی،
- اطلاع‌یابی بموقع و بدون تأخیر و منصفانه از ماده قانونی که تخلف از آن به وی نسبت داده شده است،
- حق دفاع در برابر تخلف محرز از مقررات مبارزه با دوپینگ و پیامدهای اعمال شده،

اساس قوانین فدراسیون بین‌المللی ورزشی مربوطه، در مورد ورزشهای تیمی، اگر تیم ورزشکار هنوز در جریان رقابتهای حضور داشته باشد، ورزشکار می‌تواند در رقابتهای آتی شرکت نماید.

توضیح بند ۸: در این بند اصول اولیه مربوط به دادرسی عادلانه شخص متهم به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، مورد بررسی قرار گرفته است. این بند قرار نیست جای قوانین هر یک از امضاکنندگان در مورد دادرسی را بگیرد، بلکه هدف آن این است که از مطابق بودن روند دادرسی هر یک از امضاکنندگان با مقررات اطمینان حاصل شود.

همچنین امکان دارد که بعد از صدور حکم تعلیق موقت دادرسی نهایی پیش از موعد بر اساس بند ۸ آیین‌نامه جهت ورزشکار برگزار گردد. ورزشکار می‌تواند بر اساس بند ۱۳-۲ نسبت به نتایج، تقاضای تجدیدنظر نماید. یک روش دیگر جهت صدور حکم تعلیق موقت، این است که سازمان مبارزه با دوپینگ مربوطه همواره قبل از صدور حکم تعلیق موقت، بر اساس بند ۸ دادرسی نهایی را تسریع نماید.

در موارد نادری که نتیجه آزمایش بر نمونه B نتایج حاصل از نمونه A را تأیید نماید، ورزشکاری که در حالت تعلیق به سر می‌برد، اجازه می‌یابد که در صورت امکان در ادامه مسابقات شرکت نماید. همچنین بر

- حق ارائه مدارک و اسناد و یا احضار شهود (بر اساس قوانین شهادت می‌تواند از طریق تلفن یا شهادت کتبی باشد)،
- حق شخص جهت استفاده از مترجم در حین دادرسی. وظیفه انتخاب مترجم و چگونگی پرداخت هزینه مترجم بر عهده هیأت دادرسی است، و
- حق دریافت حکم کتبی، به موقع و مستدل

در صورتی که دادرسی در مورد یک رقابت انجام شود، می‌توان فرآیند دادرسی را بر اساس قوانین سازمان مبارزه با دوپینگ یا هیأت دادرسی تسریع نمود.

۹ فصل نهم: ابطال خودبخود نتایج انفرادی

هنگامی که تخلفی از قوانین مبارزه با دوپینگ در نمونه‌گیری‌های در-حین-مسابقات به اثبات برسد، تمامی نتایج و پیامدهای به دست آمده توسط شخص ورزشکار در آن مسابقات باطل و بی‌اعتبار می‌گردد و مدالها، جوایز، نتایج، پیامدها و امتیازات حاصل از آن بازپس گرفته می‌شود.

توضیح بند ۹: این قانون در OMADC نیز پیش‌بینی شده است. اگر ورزشکاری که از یک ماده ممنوعه استفاده کرده است برنده مدال طلا شود، علاوه بر این که این عمل خلاف است، ظلم به سایر ورزشکاران نیز محسوب می‌گردد. تنها یک ورزشکار که از مواد ممنوعه استفاده نکرده است مجاز است تا از نتایج رقابت خود بهره‌مند گردد.

جهت ورزشهای تیمی به بند ۱۱ (پیامدهای تیمی) مراجعه شود.

داوری CAS در مورد احکام مطرح شده بر اساس بند ۱۳ آیین‌نامه منافاتی با انتخاب CAS به عنوان داور اولیه ندارد.

به عنوان مثال در صورتی که اجازه شرکت ورزشکار در یک مسابقه مطرح باشد، می‌توان در شب یک مسابقه دادرسی پیش از موعد ترتیب داد. همچنین اگر نتیجه دادرسی در مجوز شرکت ورزشکار در ادامه مسابقات دخیل باشد در حین مسابقه نیز می‌توان دادرسی را تشکیل داد.

۱۰ فصل دهم: محرومیت‌های فردی

۱۰-۱ / ابطال نتایج در حین مسابقات در صورت احراز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

هنگامی که تخلفی از قوانین مبارزه با دوپینگ در حین یا در رابطه با یک مسابقه اتفاق بیافتد، بر اساس تصمیم هیأت دادرسی آن مسابقه، تمامی نتایج و پیامدهای بدست آمده توسط ورزشکار خاطی در آن مسابقه باطل شده و مدالها، امتیازات و جوایز حاصل از آن بازپس گرفته می‌شود، مگر مواردی که در بند ۱۰-۱-۱ به آنها اشاره شده است.

۱۰-۱-۱ در صورتی که ورزشکار اثبات نماید که هیچ قصور یا تقصیری در تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ نداشته است، نتایج فردی ورزشکار در دیگر رقابتها باطل نمی‌گردد مگر آنکه نتایج ورزشکار در دیگر رقابتها نیز تحت تأثیر تخلف وی بوده باشد.

۱۰-۲ وضع محرومیت‌های مصرف مواد و روشهای ممنوعه

به استثنای موادی که به طور خاص در ماده ۱۰-۳ ذکر شده است، مدت محرومیت در مورد تخلف از ماده ۱-۲ (وجود مواد ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز و نشانگرهای آنها)،

توضیح بند ۱۰-۲: هماهنگی بین محرومیت‌های در نظر گرفته شده جهت ورزشکاران مختلف از مباحث رایج می‌باشد. به خصوص این بحثها به علت اختلافات ذاتی مابین ورزشها شدت می‌گیرد. در برخی ورزشها، ورزشکاران حرفه‌ای هستند و درآمد زیادی از ورزش به دست می‌آورند حال آنکه سایر ورزشکاران آماتور هستند. در ورزشهایی که عمر قهرمانی آن کوتاه است نظیر ژیمناستیک دو سال محرومیت به منزله پایان عمر ورزشی ورزشکار تلقی می‌گردد.

توضیح بند ۱۰-۱: هر چند بر اساس بند ۹ (ابطال خودبخود نتایج انفرادی) نتایج انفرادی ورزشکار ابطال می‌گردد، (به عنوان مثال صد متر کراول پشت)، بر اساس این بند تمام نتایج در تمام مسابقات ورزشکار باطل می‌گردد (به عنوان مثال کل نتایج مسابقات شنا) جهت ابطال سایر نتایج مسابقات ورزشکار باید موارد دیگری را نیز مد نظر داشت. به عنوان مثال شدت تخلف ورزشکار و نتایج آزمایش دوپینگ ورزشکار در سایر مسابقات نیز مهم است.

ماده ۲-۲ (مصرف و یا تلاش برای مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه) و ماده ۲-۶ (مالکیت مواد و روشهای ممنوعه) بدین شرح است:

• اولین تخلف : دو (۲) سال محرومیت.

• دومین تخلف : محرومیت مادام العمر.

با این وجود قبل از اعمال دوره محرومیتها، ورزشکار یا شخص دیگر فرصت می یابند تا جهت تخفیف یا ابطال حکم محرومیت بر اساس بند ۱۰-۵ دفاعیات لازم را ارائه نمایند.

۱۰-۳ مواد خاص

در فهرست ممنوعه به طور خاص به موادی اشاره شده است که احتمال مصرف غیر عمدی آنها بیشتر است. این مواد عبارتند از موادی که به دلیل کثرت وجود آنها در فرآورده های دارویی احتمال مصرف ناآگاهانه آنها وجود دارد و موادی که احتمال سوء مصرف موفقیت آمیز آنها به عنوان داروهای دوپینگ کمتر است. در صورتی که ورزشکار ثابت نماید

بر اساس تصمیم گیری کنفرانس جهانی دوپینگ در ورزش که در فوریه سال ۱۹۹۹ در لوزان تشکیل شد، در صورت تخلف شدید ورزشکار برای اولین بار دو سال محرومیت و برای دومین بار محرومیت مادام العمر در نظر گرفته خواهد شد. این نتیجه در OMADC نیز ثبت شده است.

توضیح بند ۱۰-۳: این قانون از OMADC گرفته شده است، و در برخی مواقع اجازه انعطاف پذیری بیشتری در صدور احکام می دهد. به عنوان مثال در صورت مصرف تصادفی قرص سرماخوردگی که حاوی ماده ممنوعه است، کاهش محرومیت بر اساس بند ۱۰-۵-۲ تنها شامل دومین و سومین تخلف می شود

حال آنکه در ورزشهایی نظیر تیراندازی این مشکل وجود ندارد. همچنین در ورزشهای انفرادی ورزشکار می تواند در طول دوره محرومیت تواناییهای خود را حفظ نماید حال آنکه در ورزشهای تیمی این مهارتها به علت عدم شرکت در فعالیتهای تیمی از بین می رود. یکی از راههای ایجاد هماهنگی این است که اگر دو ورزشکار از یک کشور از یک ماده ممنوعه استفاده نمایند، و در شرایط یکسانی نیز باشند، ولی رشته ورزشی متفاوتی داشته باشند، نباید برای آنها مجازات یکسانی در نظر گرفت. از طرفی برخی از سازمانها به انعطاف پذیری در امر تعیین مجازاتها معتقد نیستند. نبود هماهنگی در اعمال مجازاتها از موارد اختلاف بین فدراسیونهای بین المللی و ملی به شمار می آید.

که مصرف این ماده خاص به دلیل بالا بردن توان عملکردی وی نبوده است، مدت محرومیت در نظر گرفته شده بر اساس بند ۱۰-۲ بدین شرح کاهش می‌یابد:

• اولین تخلف: حداقل به صورت توبیخ رسمی بدون در نظر گرفتن محرومیت از شرکت در مسابقات آتی، و حداکثر یک (۱) سال محرومیت.

• دومین تخلف: دو (۲) سال محرومیت.

• سومین تخلف: محرومیت مادام‌العمر.

با این وجود قبل از اعمال دوره محرومیت‌ها ورزشکار یا شخص دیگر فرصت می‌یابند تا جهت تخفیف یا ابطال حکم محرومیت (در موارد تخلف بار دوم یا سوم) بر اساس بند ۱۰-۵ دفاعیات لازم را ارائه نمایند.

۴-۱۰ محرومیت‌های در نظر گرفته شده برای سایر تخلفات

مدت محرومیت به علت تخلف از سایر قوانین مبارزه با دوپینگ بدین شرح خواهد بود:

۱-۴-۱۰ در صورت تخلف از مواد ۲-۳ (امتناع یا عدم شرکت در نمونه‌گیری)، ۲-۵ (دستکاری در مراحل کنترل دوپینگ) محرومیت بنا بر بند ۱۰-۲ جهت ورزشکار اعمال خواهد شد.

۲-۴-۱۰ در صورت تخلف از مواد ۲-۷ (فاجاقی) و ۲-۸ (تجویز مواد ممنوعه یا روشهای ممنوعه) مدت محرومیت حداقل چهار (۴) سال و حداکثر مادام‌العمر خواهد بود.

زیرا تخلف در نوبت اول باید باعث شود ورزشکار احتیاط بیشتری در مصرف داروها داشته باشد.

عملکرد سازمانهای مبارزه با دوپینگ محدود به ورزشکاران است، جهت جلوگیری از گسترش دوپینگ باید عضویت یا سایر عوایدی که نصیب افراد حمایت کننده از ورزشکار خاطی می‌گردد به تعلیق درآورد و این امر به جز با حمایت مراجع ذیصلاح امکان پذیر نیست.

توضیح بند ۱۰-۴-۲: جهت افرادی که با ورزشکاران دوپینگی مرتبط هستند یا دوپینگ آنها را به نحوی مخفی می‌نمایند، مجازاتهایی بیش از ورزشکارانی که نمونه مثبت دارند منظور می‌گردد. از آنجا که حوزه

تخلف از قوانین دوپینگ توسط صغار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به خصوص در مواردی که پرسنل پشتیبان ورزشکار در این امر دخالت داشته باشند و موضوع تخلف یکی از مواد خاص مذکور در بند ۱۰-۳ نباشد. در این موارد جهت پرسنل پشتیبان، محرومیت مادام‌العمر در نظر گرفته می‌شود. بعلاوه، تخلف از این بند، تخلف از قوانین غیر ورزشی نیز می‌باشد، لذا این‌گونه تخلفات را می‌توان به مراجع ذی‌صلاح اداری، تخصصی یا قضایی اطلاع داد.

۱۰-۴-۳ در صورت تخلف از ماده ۲-۴ (عدم اعلام محل حضور یا در دسترس نبودن ورزشکار جهت نمونه‌گیری) حداقل سه ماه و حداکثر دو سال بر اساس قوانین سازمان مبارزه با دوپینگ مربوطه می‌باشد. مدت محرومیت در مورد تکرار تخلف از بند ۲-۴ بر اساس قوانین سازمان مبارزه با دوپینگ مربوطه اعمال خواهد شد. این سازمان در حقیقت همان نهادی است که مسئولیت تکرار نمونه‌گیری یا دریافت اطلاعات مربوط به محل حضور ورزشکار را بر عهده داشته، ولیکن موفق به انجام نمونه‌گیری و یا دریافت اطلاعات محل حضور ورزشکار نشده است.

۱۰-۵ حذف یا کاهش دوره محرومیت در شرایط استثنایی.

۱۰-۵-۱ احراز عدم تقصیر یا قصور

در صورتی که ورزشکار در یک مورد خاص اثبات نماید که فقط یک تخلف از یکی از دو بند ۲-۱ (وجود یک نوع ماده ممنوعه، مواد حاصله از سوخت و ساز

می‌توانند حداکثر میزان محرومیت را برای ورزشکار در نظر بگیرند.

توضیح بند ۱۰-۵-۱: این بند تنها به تخلف از بندهای ۱-۲ و ۲-۲ (وجود و مصرف ماده ممنوعه) اختصاص دارد. زیرا قبل از استناد به سایر بندها تقصیر یا قصور ورزشکار محرز شده است.

توضیح بند ۱۰-۴-۳: سیاستهای برخورد با عدم اطلاع محل حضور ورزشکار یا عدم شرکت در نمونه‌گیری بین سازمانهای مختلف مبارزه با دوپینگ متفاوت است. بخصوص در مراحل آغازین برخورد با این تخلفات. بنابراین جهت برخورد با این تخلفات انعطاف‌پذیری بیشتری در نظر گرفته شده است. چه سازمانهای مبارزه با دوپینگی که سیاستهای دقیق‌تری برای شناسایی محل ورزشکار اتخاذ کرده‌اند و چه سایر سازمانها که سیاستهای خاصی جهت این امر در نظر نگرفته‌اند،

آن و یا نشانگرهای آن) و ۲-۲ (مصرف و یا تلاش برای مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه) واقع شده است و ورزشکار بتواند اثبات نماید که هیچگونه تقصیر یا قصوری نداشته است، محرومیت وی لغو خواهد شد. اگر موضوع تخلف وجود ماده ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز و نشانگرهای آنها، ماده ۱-۲ باشد، ورزشکار بایستی راه و نحوه ورود ماده ممنوعه به بدن خود را اعلام نماید تا شاید بتوان مدت محرومیت را به نحوی کاهش داد. در مواردی که به بند ۱۰-۵-۱ استناد می‌شود، و مدت محرومیت بر اساس این بند کاهش می‌یابد، باید تنها یک تخلف از مقررات صورت گرفته باشد و چنانچه تخلفات متعددی بر اساس بندهای ۱۰-۲، ۱۰-۳ و ۱۰-۶ صورت گرفته باشد نمی‌توان به این بند استناد نمود.

۱۰-۵-۲ بدون تقصیر یا کوتاهی قابل توجه

این بند (۱۰-۵-۲) تنها به موارد تخلف از بندهای ذیل اختصاص دارد: ۱-۲ (وجود ماده ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز و نشانگرهای آنها)، مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه بر اساس بند ۲-۲، امتناع از شرکت در

تقصیری از آنها سر نزده است. این برخورد بر اساس اصول اولیه حقوق انسانها بوده، باعث می‌شود بین سازمانهایی که به برخورد قاطع‌تر با تخلفات دوپینگ معتقدند و در مقابل سازمانهایی که علیرغم تخلف آشکار ورزشکار محرومیت‌های کمتری برای وی قائل می‌شوند هماهنگی بیشتری ایجاد شود. این بند تنها در مورد محرومیت‌ها می‌باشد و در مورد این که آیا تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ صورت گرفته است موردی را ذکر نمی‌کند.

توضیح بند ۱۰-۵-۲: در مورد پرونده‌های دوپینگ معمولاً گرایش به این سمت است که در حین دادرسی، راههایی برای پیدا کردن تخفیف در مجازات ورزشکاران پیدا شود. این مقررات در سال ۱۹۹۹ در کنفرانس جهانی دوپینگ در ورزش به تصویب رسید و سپس در مبانی قانون OMADC الحاق گردید. بر اساس این قانون محرومیت‌ها در "موارد استثنایی" قابل کاهش هستند. در آیین‌نامه همچنین مواردی برای کاهش یا تخفیف در مدت محرومیت ورزشکار در موارد خاص پیش‌بینی شده است. این موارد شامل است بر ورزشکارانی که به نحوی ثابت نمایند هیچ نوع قصور یا

نمونه‌گیری بر اساس بند ۲-۳ و تجویز یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه بر اساس بند ۲-۸. در صورتی که ورزشکار بتواند در موارد خاص که مربوط به تخلف از بندهای فوق الذکر است، اثبات نماید که هیچ گونه تقصیر و قصور قابل توجهی نداشته است، امکان دارد بتوان مدت محرومیت ورزشکار را کاهش داد ولی میزان کاهش دوره محرومیت نباید از نصف مدت حداقل دوره محرومیت تعیین شده در موارد مشابه کمتر باشد. اگر محرومیت ورزشکار در مورد مشابه مادام‌العمر باشد، حداکثر میزان کاهش طول دوره محرومیت، نباید کمتر از هشت سال باشد. در صورتی که یک ماده ممنوعه یا نشانگرها یا متابولیت‌های آن بر اساس بند ۲-۱ در نمونه ورزشکار یافت شود، ورزشکار موظف است جهت کاهش دوره محرومیت نحوه ورود آن ماده ممنوعه به بدن خود را مشخص نماید.

قابل ذکر است که بند ۱۰-۵ تنها جهت موارد کاملاً استثنایی قابل اجرا است و نباید به طور گسترده جهت کلیه متخلفین استفاده شود.

برای نشان دادن طرز بر خورد این بند این مثال قابل ذکر است که اگر ورزشکاری بتواند اثبات نماید که بر خلاف کلیه شواهد به علت خرابکاری عمدی یک رقیب نمونه وی مثبت شده است قصور و تقصیر از وی سلب شده و کل محرومیت وی لغو می‌گردد.

با این وجود این بند در موارد زیر کاربرد ندارد (الف) نتیجه مثبت آزمایش به علت برچسب اشتباه یا آلودگی مکمل غذایی و ویتامینها باشد (زیرا بر اساس بند ۲-۱-۱ ورزشکار مسئول چیزی است که مصرف کرده است)، (ب) تجویز مواد ممنوعه توسط پزشک شخصی

ورزشکار و یا مربی وی بدون اطلاع دادن به او. (زیرا ورزشکار مسئولیت دارد تا پزشک مطلع و مورد اطمینان برای خود انتخاب کند، که به فهرست ممنوعه آشنا باشد). (ج) دست کاری غذا و نوشیدنی‌های ورزشکار توسط همسر، نزدیکان و وابستگان و سایر افراد (زیرا ورزشکار مسئولیت آنچه مصرف می‌کند را بر عهده دارد و باید افراد مورد اطمینانی را انتخاب نماید که به غذا و نوشیدنی وی دسترسی دارند. با این وجود در موارد خاص، در صورت اثبات عدم قصور و تقصیر می‌توان در محرومیت‌های اعمال شده تخفیف در نظر گرفت. (به عنوان مثال اگر در مورد (الف) ورزشکار بتواند اثبات نماید که علت نمونه مثبت، آلودگی کلی ویتامین‌هایی است که از یک محل خاص تهیه شده است، و این محل خاص با فروش

۳-۵-۱۰ همکاری قابل ملاحظه ورزشکار در کشف و شناسایی موارد دوپینگ. این تخلف ممکن است توسط پرسنل حامی ورزشکار یا سایر اشخاص صورت گرفته باشد.

در صورتی که ورزشکار در کشف حقایق و اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ مطروحه در بندهای ۲-۶-۲ (مالکیت یا همراه داشتن مواد ممنوعه توسط پرسنل حامی ورزشکاران)، ۲-۷ (فاجاقی)، ۲-۸ (تجویز به ورزشکار) با سازمان مبارزه با دوپینگ همکاری قابل توجهی نماید ممکن است بتوان دوره محرومیت ورزشکار را کاهش داد. میزان دوره محرومیت کاهش یافته نباید از نصف مدت حداقل محرومیت در موارد مشابه کمتر باشد. اگر مدت محرومیت در موارد مشابه مادام‌العمر باشد، می‌توان مدت محرومیت را حداقل به هشت سال کاهش داد.

۱۰-۶ برخورد با تکرار جرم

۱۰-۶-۱ جهت وضع محرومیت‌ها طبق مواد ۱۰-۲، ۱۰-۳ و ۱۰-۴، تنها در مواردی ورزشکار متخلف مشمول مقررات تکرار جرم می‌شود که سازمان مبارزه با دوپینگ اثبات نماید که ورزشکار یا سایر پرسنل دومین تخلف از قوانین را پس از دریافت ابلاغ وقوع تخلف قبلی مرتکب شده‌اند.

تعیین مدت محرومیت برای تخلف از بند ۲-۴ (به مدت سه ماه تا دو سال) در نظر گرفته شده است، احتیاط لازم جهت بررسی میزان تقصیر ورزشکار وجود دارد.

داروهای ممنوعه مرتبط نیست، و ورزشکار هیچ نوع مکمل غذایی از محل دیگری تهیه نکرده است، تخفیف در محرومیت شامل وی می‌گردد.

توضیح بند ۱۰-۶-۱: بر اساس این بند اگر ورزشکاری برای دومین بار آزمایش دوپینگ مثبت داشته باشد و آزمایش دوم قبل از ابلاغ مثبت بودن آزمایش اول به وی انجام شده باشد، جهت وی تکرار جرم در نظر گرفته نشده و بر اساس تخلف اول مجازات خواهد شد.

بند ۱۰-۵-۲ تنها به بررسی تخلفات خاص مذکور در آن بند اختصاص دارد زیرا این تخلفات ممکن است عامداً و یا با نیت مشخصی انجام نشده باشند. تخلف از بند ۲-۴ (اطلاعات مربوط به مکان ورزشکار) جزء این موارد در نظر گرفته نمی‌شود، حتی اگر این تخلف به صورت تعمدی انجام نشده باشد، زیرا در طیفی که برای

در صورتی که ورزشکار مدعی شود که حکم را دریافت ننموده است، سازمان مبارزه با دوپینگ باید ثابت نماید که تلاش لازم جهت ابلاغ حکم به ورزشکار را انجام داده است. در صورتی که سازمان مبارزه با دوپینگ نتواند هیچ یک از ادعاهای فوق را اثبات نماید، تخلف به عنوان یک تخلف منفرد و بار اول تلقی می‌شود. میزان محرومیت بر اساس جرمی که محرومیت سنگین‌تری را به دنبال دارد اعمال می‌گردد.

۲-۶-۱۰ در صورتی که در یک نمونه‌گیری منفرد وجود مواد ممنوعه خاص مشروحه در بند ۱۰-۳ و همچنین سایر مواد یا روشهای ممنوعه به اثبات برسد، جهت ورزشکار تنها یک مجازات در نظر گرفته می‌شود اما مدت محرومیت بر مبنای ماده یا روشی که محرومیت بیشتری را به دنبال خواهد داشت اعمال می‌شود.

۳-۶-۱۰ در صورتی که ورزشکار مرتکب تکرار جرم گردد، یعنی بر اساس بندهای فوق‌الذکر دو تخلف مجزا صورت گرفته باشد، در صورتی که یکی از این تخلفات استفاده از مواد خاص بر اساس بند ۱۰-۳ بوده، تخلف دوم استفاده از مواد یا روشهای ممنوعه باشد، مدت محرومیت به شرح ذیل محاسبه می‌گردد.

است که می‌باید مدت محرومیت تخلف اول بر اساس بند ۱۰-۲ (دو سال) و تخلف اول بر اساس بند ۱۰-۳ (یک سال) با یکدیگر جمع شود. این مدت محرومیت برابر است با محرومیت ورزشکاری که بر اساس بند ۱۰-۲ تخلف اول را انجام داده است و تخلف دوم وی مصرف مواد خاص بوده است. و یا برعکس ورزشکاری که تخلف اول وی مصرف مواد خاص و تخلف دوم وی بر اساس بند ۱۰-۳ بوده است نیز همین محرومیت شامل وی می‌گردد. در هر دو مورد مدت محرومیت بین دو تا سه سال خواهد بود.

توضیح بند ۱۰-۶-۳: این بند مربوط به مواردی است که ورزشکار دو تخلف مجزا از قوانین مبارزه با دوپینگ صورت داده است، ولی یکی از این تخلفات مربوط به استفاده از ماده ممنوعه‌ای است که بر اساس بند ۱۰-۳ محرومیت کمتری شامل آن شده است. در صورتی که این بند وجود نداشت، ممکن بود در مورد مجازات تخلف دوم اختلافات زیادی ایجاد شود. به عنوان مثال ممکن بود محرومیت بر اساس ماده ممنوعه یافت شده در بار دوم تعیین شود یا محرومیت بر اساس دومین تخلف ولی بر اساس ماده اولیه تعیین گردد و یا حتی ترکیبی از محرومیت‌های مربوط به هر یک از تخلفات در نظر گرفته شود. در این بند تصریح شده

در مورد اول یعنی استفاده از مواد خاص، مدت محرومیت بر اساس بند ۱۰-۳ آیین‌نامه می‌باشد در حالی که در مورد تخلف دوم مدت محرومیت بر اساس بند ۱۰-۲ یا بند ۱۰-۴-۱ خواهد بود. لذا در مواردی که هر دو تخلف صورت گرفته باشد، مدت محرومیت در نظر گرفته شده جهت تخلف دوم، حداقل دو سال و حداکثر سه سال خواهد بود. در صورتی که ورزشکار برای بار سوم مرتکب تخلف گردد، و این سه تخلف هر یک از حالات احتمالی ترکیب تخلف از بندهای ۱۰-۳، ۱۰-۲ یا ۱۰-۴-۱ باشد، محرومیت مادام‌العمر جهت وی در نظر گرفته خواهد شد.

۱۰-۷ ابطال نتایج در رقابتهای متعاقب نمونه‌گیری

علاوه بر آنکه بر اساس بند ۹ (ابطال خودبخود نتایج انفرادی) کلیه دستاوردهای ورزشکار در رقابتی که در آن نمونه وی مثبت شده است، باطل می‌گردد، تمامی نتایج رقابتهایی که بعد از تاریخ گرفتن نمونه مثبت به دست آمده است (چه این نمونه‌گیری در حین مسابقه و چه خارج از مسابقه بوده باشد) نیز باطل می‌شوند. و تمامی پیامدها و امتیازات حاصله ابطال و مدالها و جوایز مربوطه باز پس گرفته می‌شوند. ضمناً تخلف از سایر مقررات مبارزه با دوپینگ، از زمان شروع دوره تعلیق موقت یا محرومیت، موجب ابطال نتایج ورزشکار می‌گردد و وی موظف است مدالها امتیازات و جوایز خود را عودت دهد، مگر آنکه در حکم صادره دستور دیگری صادر گردد.

۱۰-۸ تاریخ شروع دوره محرومیت

دوره محرومیت از تاریخ اعلام نتیجه دادرسی آغاز می‌گردد. در صورتی که دادرسی لازم نبوده باشد، از زمان اعلام رأی، دوره محرومیت آغاز می‌گردد. دوره تعلیق موقت (چه توسط نهاد مربوطه اعمال شده باشد و چه خود ورزشکار داوطلبانه آن را قبول کرده باشد) باید به عنوان قسمتی از کل دوره محرومیت در نظر گرفته شود.

نتایج ورزشکار از زمان نمونه‌گیری را ابطال می‌نمایند.
حال آنکه برخی دیگر از سازمانها دوره محرومیت را از
زمان شروع نمونه‌گیری محاسبه می‌نمایند.

توضیح بند ۱۰-۸: هم‌کنون بسیاری از سازمانهای
مبارزه با دوپینگ دوره محرومیت را از زمان اعلام
نتیجه دادرسی محاسبه می‌کنند. همچنین این سازمانها

جهت رعایت عدالت در مواردی که تأخیر در صدور رأی از جانب ورزشکار نبوده و مربوط به سایر مراحل کنترل دوپینگ باشد، نهاد صادر کننده رأی می‌تواند دوره محرومیت را از تاریخی زودتر و حتی از زمان نمونه‌گیری اعلام نماید.

۹-۱۰ وضعیت شخص در دوره محرومیت

شخصی که به عنوان محروم شناخته شده است، اجازه ندارد در طی دوره محرومیت، به هیچ عنوان در هیچ رقابت یا فعالیتی که توسط امضاکنندگان آیین‌نامه یا اعضا سازمانهای امضاکنندگان آیین‌نامه برگزار می‌شود، شرکت نماید. شرکت ورزشکار تنها در برنامه‌های مصوب آموزش مبارزه با دوپینگ یا برنامه‌های توانبخشی مجاز است. بعلاوه به جز مصرف مواد خاص مطرح شده در بند ۱۰-۳، سایر تخلفات از مقررات مبارزه با دوپینگ، موجب می‌شود تا تمام یا قسمتی از حمایت مالی مربوط به ورزش یا سایر عواید ناشی از ورزش که به شخص تعلق می‌گیرد، توسط امضاکنندگان آیین‌نامه، اعضا سازمانهای امضاکنندگان آیین‌نامه و یا دولتها مسدود گردد.

توضیح بند ۹-۱۰: بر اساس مقررات برخی از سازمانهای مبارزه با دوپینگ، ورزشکار تنها در طول دوره محرومیت از "رقابت" منع می‌گردد. به عنوان مثال در طول این دوره چنین ورزشکاری می‌تواند به مربی‌گری بپردازد. این بند بر اساس OMADC طراحی شده است و بر اساس آن ورزشکاری که در دوره محرومیت به سر می‌برد به هیچ عنوان نباید در طول دوره محرومیت در یک مسابقه یا فعالیت ورزشی شرکت نماید. به عنوان مثال تمرین کردن به همراه یک تیم ملی، مربی‌گری یا قرار گرفتن در سمتهای رسمی ورزشی شامل این اصل می‌شود. محرومیت در یک رشته ورزشی شامل رشته‌های ورزشی دیگر نیز می‌شود (بند ۱۵-۴). بر اساس این بند شخص اجازه دارد در ورزشهایی که تنها جنبه سرگرمی دارند شرکت نماید.

همانطور که در توضیحات OMADC بیان شده است این نهاد هیچ‌یک از این راهها را انتخاب نمی‌کند. زیرا معتقد است طرز برخورد پیشنهاد شده در آیین‌نامه ورزشکار را تشویق می‌نماید که مدت فاصله تا دادرسی را به نحوی طولانی نماید. همچنین ورزشکار تشویق می‌شود که داوطلبانه تعلیق موقت قبل از دادرسی را بپذیرد. از سوی دیگر نهاد اعمال کننده محرومیت می‌تواند دوره محرومیت را قبل از اعلام نتیجه دادرسی آغاز نماید. در نتیجه عواقب تأخیر در مراحل کنترل دوپینگ نظیر تأخیر اعلام نتایج مثبت توسط آزمایشگاه یا تأخیر در برنامه‌ریزی جهت دادرسی از طرف سازمان مبارزه با دوپینگ که ناشی از تقصیر ورزشکار نیست، دامنگیر وی نخواهد شد.

شخصی که مدت محرومیت وی بیش از چهار سال است، می‌تواند بعد از کامل شدن چهار سال دوره محرومیت خود، در مسابقات ورزشی محدود محلی، غیر از ورزشی که در آن شخص اقدام به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ نموده است، شرکت نماید. بشرط آنکه مسابقه ورزشی مذکور در سطحی نباشد که شخص به طور مستقیم یا غیرمستقیم در حد قهرمانی ملی یا رقابت بین‌المللی ارزیابی شود. (و یا حتی توجه را به سمت وی جلب نماید).

۱۰-۱۰ نمونه‌گیری جهت اعاده صلاحیت

در صورتی که ورزشکار بخواهد در پایان دوره محرومیت صلاحیت شرکت مجدد در فعالیتهای ورزشی را به دست آورد، باید در طی دوره تعلیق موقت یا محرومیت، جهت نمونه‌گیری خارج از مسابقات توسط سازمان مبارزه با دوپینگ دارای مجوز نمونه‌گیری، در دسترس باشد، و در صورتی که لازم شد اطلاعات دقیق مکان خود را در اختیار آن سازمان قرار دهد. در صورتی که ورزشکار در مدت محرومیت از ورزش بازنشسته شود و از بانک اطلاعاتی نمونه‌گیری خارج از مسابقات حذف گردد، و بعداً تقاضای اعاده صلاحیت نماید، ورزشکار واجد شرایط اعاده صلاحیت نخواهد بود مگر آن که سازمان مبارزه با دوپینگ مربوطه را مطلع نماید و برای مدتی مساوی با مدت باقیمانده از محرومیت از زمان بازنشستگی در برنامه نمونه‌گیری خارج از مسابقات گنجانده شود.

۱۱ فصل یازدهم: پیامدهای تیمی

در صورتی که بیش از یک نفر از اعضا یک تیم در یک ورزش تیمی، بر اساس بند ۷ آیین‌نامه در مورد احتمال تخلف از مقررات دوپینگ در یک رقابت ابلاغیه دریافت نمایند، اعضا آن تیم باید جهت همان مسابقه مورد نمونه‌گیری هدفمند قرار گیرند. اگر محرز شود که بیش از یک نفر از اعضا یک تیم در یک ورزش تیمی، تخلف از مقررات دوپینگ داشته است، نتایج کل تیم می‌تواند باطل شود و یا سایر محکومیتها برای تیم در نظر گرفته شود.

نمی‌شود یا بازنشسته شده است باید وی را مجدداً در برنامه نمونه‌گیری خارج از مسابقات قرار داد و سپس به وی اجازه شرکت مجدد در فعالیتهای ورزشی را داد.

توضیح بند ۱۰-۱۰: در موارد مشابه، آیین‌نامه قانون خاصی تدوین ننموده است، بلکه این امر را به سازمانهای مبارزه با دوپینگ واگذار نموده تا قوانین خود را پیاده نمایند. جهت اطمینان از صلاحیت ورزشکاری که شامل نمونه‌گیری

در ورزشهایی که از ورزشهایی تیمی محسوب نمی‌شوند ولی جوایز به صورت تیمی اهدا می‌شود، در صورتی که بیش از یک نفر از اعضا تیم تخلف از مقررات دوپینگ داشته باشند، ابطال نتایج یا سایر محکومیتها بر اساس مقررات فدراسیون بین‌المللی مربوطه اعمال می‌گردد.

۱۲ فصل دوازدهم: محرومیت‌ها و مجازاتهای نهادهای ورزشی

بر اساس آیین‌نامه کلیه امضاکنندگان آیین‌نامه مجازند تا در مواردی که اختیارات لازم را دارند، بر اساس قوانین خود، مجازاتهایی برای تخلفات نهادهای ورزشی وضع نمایند.

۱۳ فصل سیزدهم: تقاضای تجدیدنظر

۱-۱۳ تصمیم‌گیری بر اساس تقاضای تجدیدنظر

در مورد تصمیماتی که بر اساس آیین‌نامه یا سایر مقررات مقتبس از آیین‌نامه اخذ شده‌اند ممکن است بر اساس بندهای ۱۳-۲ تا ۱۳-۴ تقاضای تجدیدنظر شود. تصمیمات فوق‌الذکر تا زمانی که تغییر نکرده‌اند لازم‌الاجرا می‌باشند مگر آنکه نهاد تجدید نظر، دستور دیگری صادر نماید. قبل از آنکه حکم تجدیدنظر اعمال شود، تمامی بازبینی‌هایی که در سازمان مبارزه با دوپینگ وجود دارد باید با دقت مورد مطالعه قرار گیرد. این بازبینی جهت اصول بند ۱۳-۲-۲ می‌باشد.

۲-۱۳ تقاضای تجدیدنظر در مورد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ. پیامدها و تعلیق موقت

تنها تقاضای تجدیدنظر نسبت به موارد ذیل بر اساس بند ۱۳-۲ مطرح می‌گردد: تصمیمات مربوط به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، تصمیمات مربوط به پیامدهای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ. تصمیمات مربوط به عدم تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، تصمیم در مورد عدم صلاحیت سازمان مبارزه با دوپینگ در مورد بررسی تخلف از

توضیح بند ۱۳-۱: در بند مشابه در OMADC موارد به طور گسترده‌تری مطرح شده‌اند. یعنی هر نوع اختلاف در مورد تصمیمات OMADC به CAS ارجاع می‌گردد.

توضیح بند ۱۲: در این بند مشخص می‌شود که آیین‌نامه کلیه حقوق انضباطی بین سازمانها را که در حالت عادی وجود دارد محدود نمی‌نماید.

قوانین مبارزه با دوپینگ و پیامدهای آن. تصمیم در مورد تعلیق موقت به دنبال دادرسی موقت یا تخلف از بند ۷-۵.

۱-۲-۱۳ تقاضای تجدیدنظر مربوط به ورزشکاران سطح بین‌المللی

در مواردی که مربوط به شرکت در رقابت بین‌المللی می‌باشد یا در مواردی که مربوط به ورزشکاران سطح بین‌المللی است، تقاضای تجدیدنظر منحصرأً به دادگاه داوری ورزشی (CAS) ارجاع می‌گردد در هنگام ارجاع باید مقررات دادگاه داوری ورزشی در نظر گرفته شود.

۲-۲-۱۳ تقاضای تجدیدنظر مربوط به ورزشکاران سطح ملی

در مواردی که تقاضای تجدیدنظر مربوط به ورزشکاران سطح ملی است و تصمیم توسط سازمان ملی مبارزه با دوپینگ اخذ شده است ولی ورزشکار دارای شرایط بند ۱-۲-۱۳ نیست، تقاضای تجدیدنظر به یک ارگان مستقل و بی‌طرف که قوانین آن با مقررات سازمان مبارزه با دوپینگ سازگار است، ارجاع می‌گردد. قوانین حاکم بر تقاضای تجدیدنظر باید دارای اصول زیر باشند:

- دادرسی بموقع،
- شورای داوری بی‌طرف و منصف،
- حق استفاده از مشاور با هزینه شخص، و
- تصمیم بموقع، کتبی و همراه با دلایل کافی

۳-۲-۱۳ اشخاص مجاز جهت ارائه تقاضای تجدیدنظر

بر اساس بند ۱-۲-۱۳ تنها اشخاص ذیل مجاز به ارائه تقاضای تجدیدنظر به دادگاه داوری ورزش (CAS) هستند: (الف) ورزشکار یا شخصی که تقاضای

توضیح بند ۱-۲-۱۳: هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ می‌توانند بر اساس انتخاب خود به ورزشکار اجازه دهند که مستقیماً به CAS شکایت نماید.

توضیح بند ۱-۲-۱۳: تصمیمات دادگاه داوری ورزشی نهایی و غیرقابل تغییر هستند مگر در مورد بازبینی‌های قانونی در مورد لغو یا ابقا جوایز داوری.

تجدیدنظر در مورد وی می‌باشند، (ب) طرف دعوا که تقاضای تجدیدنظر نسبت به تصمیم او بیان شده است، (ج) فدراسیونهای ورزشی بین‌المللی مربوطه و هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ که اعمال محرومیت بر اساس قوانین آنها بوده است، (د) کمیته بین‌المللی المپیک و کمیته بین‌المللی پارالمپیک در مواردی که تصمیمات متخذه اثری بر بازیهای المپیک و پارالمپیک داشته باشد، مانند اعمال محرومیتها برای شرکت در بازیهای المپیک یا بازیهای پارالمپیک، (ه) آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ. بر اساس بند ۱۳-۲-۲ نهادهایی که مجازند تقاضای تجدیدنظر خود را به سازمانهای بازبین در سطح ملی ارائه نمایند بر اساس مقررات همان سازمان مبارزه با دوپینگ تعیین می‌گردند. با این وجود حداقل این افراد باید مجاز به ارائه تقاضای تجدیدنظر به این سازمانها باشند: (الف) ورزشکار یا شخصی که موضوع تقاضای تجدیدنظر می‌باشد، (ب) طرف دعوا که تقاضای تجدیدنظر نسبت به تصمیم او بیان شده است، (ج) فدراسیونهای ورزشی بین‌المللی، و (د) آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ. در کلیه موارد مطروحه در بند ۱۳-۲-۲ آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ و فدراسیونهای بین‌المللی ورزشی ضمن توجه به تصمیم مرجع داخلی و ملی حق دارند به دادگاه داوری ورزشی تقاضای تجدیدنظر خود را اعلام نمایند.

علیرغم کلیه شروط مطروحه در این رابطه، تنها شخصی که می‌تواند نسبت به تعلیق موقت تقاضای تجدید نظر نماید ورزشکار یا شخصی است که تعلیق موقت نسبت به وی وضع شده است .

۱۳-۳ تقاضای تجدیدنظر نسبت به وضع یا لغو معافیت‌های درمانی

تقاضای تجدیدنظر نسبت به تصمیمات WADA در مورد وضع یا لغو معافیت درمانی، ممکن است به طور مستقیم توسط ورزشکار یا سازمان ملی مبارزه با دوپینگ به دادگاه داوری ورزشی ارجاع شود. تصمیمات سازمانهای مبارزه با دوپینگ به جز WADA در رد معافیت درمانی، که توسط WADA مورد تجدیدنظر قرار نگرفته است، ممکن است توسط ورزشکار سطح بین‌المللی به دادگاه دادرسی ورزشی و توسط سایر ورزشکاران به سایر

ارگانهای بازبینی کننده ملی مطرح شده در بند ۱۳-۲-۲ ارجاع شود. در صورتی که دادگاه ملی معافیت درمانی را لغو نماید، این تصمیم توسط WADA باید به اطلاع CAS برسد.

۱۳-۴ تقاضای تجدیدنظر نسبت به مجازاتهای در نظر گرفته شده بر اساس بخش سوم آیین نامه

باتوجه به مجازاتهای در نظر گرفته شده بر اساس بخش سوم آیین نامه (وظائف و مسئولیتها) نهادهایی که بر اساس این بند مستوجب مجازات شمرده می شوند، باید اجازه یابند تا مستقیماً و بر اساس شروط مندرج در آیین نامه به دادگاه دادرسی ورزشی شکایت نمایند.

۱۳-۵ تقاضای تجدیدنظر در مورد تصمیماتی که باعث تعلیق یا لغو آکریدیتة آزمایشگاه شده است

در صورتی که آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ صلاحیت اکریدیتة بودن یک آزمایشگاه را لغو و یا به حالت تعلیق درآورد موضوع تعلیق وی تنها از طریق آزمایشگاه مربوطه در دادگاه داوری ورزشی (CAS) قابل طرح می باشد.

۱۴ فصل چهاردهم: محرمانه بودن گزارش نتایج

امضاکنندگان آیین نامه در اصول هماهنگی در برخورد با نتایج با یکدیگر تفاهم دارند. اعلام عمومی، پاسخ گویی و اعتقاد به حفظ اسرار افراد موجب تصویب مقررات زیر شده است.

۱۴-۱ اطلاعات مربوط به یافته های آزمایشگاهی غیرطبیعی و سایر تخلفات بالقوه از مقررات مبارزه با دوپینگ

سازمان مبارزه با دوپینگ که مسئولیت برخورد با نتایج را بر عهده دارد، موظف است بر اساس بند ۷ (برخورد با نتایج) به ورزشکاری که در نمونه وی یافته های آزمایشگاهی

توجه شود که در بند ۱۳ در فهرست افرادی که مجاز به درخواست تقاضای تجدیدنظر هستند، ورزشکار یا فدراسیون ورزشی قرار ندارد زیرا ممکن است از محرومیت یک ورزشکار منفعتی عاید رقیب وی شود.

توضیح بند ۱۳-۵: هدف آیین نامه این است که مسائل مبارزه با دوپینگ بر اساس اسلوب مشخص و عادلانه داخلی حل و فصل شود. این تصمیمات در بند ۱۴ به تفصیل بیان شده است. اشخاص و سازمانهای خاص شامل WADA پس از صدور رأی مجاز به تجدیدنظر در آرا هستند.

غیرطبیعی مشاهده شده است، یا ورزشکار یا شخصی که از مقررات مبارزه با دوپینگ تخلف نموده است حکم تخلف را ابلاغ نماید. سازمان ملی مبارزه با دوپینگ ورزشکار و فدراسیون بین‌المللی و WADA نیز باید تا حداکثر تا پایان مراحل بندهای ۷-۱ و ۷-۲ از نتیجه مطلع شوند. در این ابلاغیه بایستی به موارد ذیل اشاره گردد: نام کامل ورزشکار، نام کشور، رشته ورزشی و رشته اختصاصی آن، در حین مسابقات یا خارج از مسابقات بودن نمونه‌گیری، تاریخ نمونه‌گیری و نتیجه آنالیز نمونه که توسط آزمایشگاه گزارش شده است. سازمان مبارزه با دوپینگ و اشخاص باید به طور مرتب در مورد وضعیت و یافته‌های هر گونه بازبینی و روند مراحل موارد بند ۷ (برخورد با نتایج)، بند ۸ (حق دادرسی عادلانه) و بند ۱۳ (تقاضای تجدیدنظر) اطلاعات جدید را دریافت نمایند. در مواردی که بر اساس بند ۱۰-۵-۱ (احراز عدم قصور یا تقصیر) یا بند ۱۰-۵-۲ (عدم قصور یا تقصیر قابل توجه) مدت محرومیت کاهش یابد، باید حکم مربوطه کتباً و با اعلام دلایل کاهش به شخص ابلاغ شود. سازمان دریافت‌کننده این اطلاعات تا زمانی که سازمان مبارزه با دوپینگ به طور عمومی حکم را اعلام ننموده است یا بر اساس بند ۱۴-۲ در اعلام نتایج موفق نبوده است، نباید این اطلاعات را به جز در اختیار افراد خاص که لازم است از اطلاعات آگاه باشند، به اطلاع عموم برساند.

۲-۱۴ اعلام عمومی

هویت ورزشکارانی که در نمونه آنها یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی یافته شده است، و یا ورزشکار یا سایر اشخاصی که توسط سازمان مبارزه با دوپینگ متهم به تخلف از سایر مقررات مبارزه با دوپینگ هستند، تنها پس از اتمام مراحل بازبینی اولیه اداری بر اساس بندهای ۷-۱ و ۷-۲، توسط سازمان مبارزه با دوپینگ مسئول برخورد با نتایج می‌تواند به اطلاع عموم برسد.

در هر یک از موارد ذیل یعنی احراز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در دادرسی بر اساس بند ۸، لغو دادرسی و یا عدم احراز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در مهلت مقرر، سازمان مبارزه با دوپینگ مسئول برخورد با نتایج موظف است ظرف حداکثر بیست روز مراتب را به اطلاع عموم برساند.

۱۴-۳ اطلاعات محل حضور ورزشکار

ورزشکارانی که بنا بر صلاحدید فدراسیون بین‌المللی یا سازمان ملی مبارزه با دوپینگ مربوطه در بانک اطلاعاتی نمونه‌گیری خارج از مسابقات گنجانده می‌شوند. باید اطلاعات دقیق محل استقرار خود را اعلام نمایند. فدراسیون بین‌المللی یا سازمان ملی مبارزه با دوپینگ باید مشخصات ورزشکاران و محل استقرار آنها را به آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ اعلام نماید. WADA نیز باید این اطلاعات را در اختیار سایر سازمانهای مبارزه با دوپینگ که بر اساس بند ۱۵ مجوز نمونه‌گیری از ورزشکار را دارند اعلام نماید. این اطلاعات باید به طور دائم به صورت محرمانه باقی بماند و تنها جهت برنامه‌ریزی‌های اجرای نمونه‌گیری مورد استفاده قرار گیرد در صورتی که این اطلاعات دیگر جهت موارد فوق لازم نباشد باید از بین برده شود.

۱۴-۴ گزارش آماری

سازمان مبارزه با دوپینگ موظف است حداقل سالی یک بار گزارش آماری از عملکرد مبارزه با دوپینگ خود را منتشر نموده و یک نسخه از آن را نیز در اختیار آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ قرار دهد.

۱۴-۵ مرجع اطلاعات کنترل دوپینگ

WADA به عنوان مرجع کلیه اطلاعات مربوط به نمونه‌گیری کنترل دوپینگ عمل می‌نماید و نتایج ورزشکاران سطح بین‌المللی و ورزشکاران ملی که در بانک اطلاعاتی نمونه‌گیری قرار دارند باید به WADA اعلام شود. جهت تسهیل هماهنگی در امر برنامه‌ریزی نمونه‌گیری و جلوگیری از دوباره کاریهای غیرضروری توسط سازمانهای مختلف مبارزه با دوپینگ هر یک از این سازمانها موظفند تا کلیه نمونه‌گیری‌های حین یا

خارج از مسابقات خود را در اسرع وقت و پس از نمونه‌گیری به اطلاع WADA برسانند. WADA نیز باید این اطلاعات را در اختیار فدراسیون ملی ورزشکار، کمیته ملی المپیک یا کمیته ملی پارالمپیک، سازمان ملی مبارزه با دوپینگ، فدراسیون‌های بین‌المللی و کمیته بین‌المللی المپیک یا کمیته بین‌المللی پارالمپیک قرار دهند. اطلاعات خصوصی ورزشکار باید توسط WADA به صورت محرمانه حفظ شود. WADA باید حداقل سالی یکبار گزارش آماری از این اطلاعات را منتشر نماید.

۱۵ فصل پانزدهم: شفاف سازی مسئولیتهای کنترل دوپینگ

۱۵-۱ نمونه‌گیری در مسابقات

نمونه‌گیری جهت کنترل دوپینگ هم در مسابقات بین‌المللی و هم در مسابقات ملی انجام می‌گردد. به هر حال تنها یک سازمان مسئولیت انجام و اداره نمونه‌گیری در خلال یک مسابقه را بر عهده دارد. در مسابقات بین‌المللی، جمع‌آوری نمونه‌های کنترل دوپینگ باید توسط یک سازمان بین‌المللی که مسئول برگزاری مسابقه است صورت گیرد. (به عنوان مثال IOC در مسابقات المپیک، فدراسیون بین‌المللی برای مسابقات قهرمانی جهان، و PASO برای بازیهای پان‌امریکن). در صورتی که سازمان بین‌المللی اعلام دارد که قصد نمونه‌گیری در این مسابقه را ندارد، سازمان ملی مبارزه با دوپینگ کشوری که مسابقه در آن برگزار می‌شود می‌تواند با هماهنگی و تصویب سازمان بین‌المللی مربوطه و یا WADA اقدام به نمونه‌گیری نماید. در مسابقات ملی، جمع‌آوری نمونه‌های کنترل دوپینگ باید تحت نظارت سازمان ملی مبارزه با دوپینگ کشور انجام شود.

تصویت مقررات هماهنگی در شرایط خاص امکان‌پذیر شده است.

توضیح بند ۱۵-۱: سازمان مبارزه با دوپینگ که مسئول اجرای نمونه‌گیری است می‌تواند در صورت انتخاب خود، با سایر سازمانها در مورد بر عهده گرفتن نمونه‌گیری یا سایر مراحل کنترل دوپینگ به تفاهم برسد.

توضیح بند ۱۵: برای اثر بخشی بیشتر، مبارزه علیه دوپینگ باید توسط سازمانهای مختلف صورت گیرد تا برنامه‌های مستحکمی جهت مبارزه با دوپینگ در هر دو سطح ملی و بین‌المللی به اجرا درآید. به جای محدود کردن مسئولیتهای یک گروه در جهت اعطا صلاحیت انحصاری به گروه دیگر، آیین‌نامه به حل مشکلات ناشی از تقابل مسئولیتهای پرداخته است. این عمل اولاً با قرار دادن سطوح بالاتر جهت ایجاد هماهنگی و ثانیاً با

۱۵-۲ نمونه‌گیری خارج از مسابقه

نمونه‌گیری خارج از مسابقه باید توسط سازمانهای بین‌المللی و ملی اجرا و اداره شود. نمونه‌گیری خارج از مسابقه می‌تواند توسط ارگانهای زیر انجام شود: (الف) *آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ*، (ب) کمیته‌های بین‌المللی المپیک و پارالمپیک در ارتباط با بازیهای المپیک و پارالمپیک، (ج) *فدراسیون بین‌المللی ورزشکار*، (د) *سازمان ملی مبارزه با دوپینگ* مربوط به ورزشکار، (ه) *سازمان ملی مبارزه با دوپینگ* کشوری که ورزشکار در آن حضور دارد. به منظور پرهیز از دوباره‌کاری و جهت هماهنگی بیشتر و به حداکثر رساندن تلاشهای مبارزه با دوپینگ، جهت نمونه‌گیری خارج از مسابقات بایستی با *آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ* هماهنگی لازم صورت گیرد.

۱۵-۳ مدیریت نتایج، دادرسی و اعمال محرومیت‌ها

به جز مواردی که در بند ۱۵-۳-۱ در زیر به آن اشاره شده است، وظیفه مدیریت نتایج و دادرسی بر عهده *سازمان مبارزه با دوپینگ* است که انجام نمونه‌گیری را بر عهده داشته است (در صورتی که موضوع تخلف ارتباطی با نمونه‌گیری نداشته باشد این وظیفه بر عهده سازمانی است که تخلف را کشف نموده است). بدون در نظر گرفتن سازمانی که مدیریت نتایج و دادرسی را بر عهده دارد، مقررات مطرح شده در بندهای ۷ و ۸ باید مورد توجه قرار گرفته، قوانینی که در مقدمه بند ۱ به عنوان قوانین غیر قابل تغییر ذکر شده‌اند باید به دقت اجرا شوند.

۱۵-۳-۱ در صورت مثبت بودن نمونه ورزشکاری که تبعه یا ساکن کشوری نیست که در آن نمونه‌گیری انجام شده است، و یا بروز تخلف از جانب وی که توسط *سازمان ملی مبارزه با دوپینگ* کشف شود، مدیریت نتایج و اجرای دادرسی جهت وی بر اساس قوانین *فدراسیون بین‌المللی ورزشکار* خواهد بود.

(به عنوان مثال *فدراسیون ملی ورزشکار*). در این قبیل مواقع، وظیفه اطمینان از مطابقت قوانین سازمان دوم با مقررات آیین‌نامه بر عهده *سازمان مبارزه با دوپینگ* است.

توضیح بند ۱۵-۳: هیچ قانون مطلق در مورد برخورد با نتایج وجود ندارد.

توضیح بند ۱۵-۲: سایر اختیارات جهت انجام نمونه‌گیری می‌تواند با توافق دوجانبه یا چند جانبه فی‌مابین امضاکنندگان و دولت‌ها اعطا شود.

توضیح بند ۱۵-۳: در برخی موارد مراحل مربوط به *سازمان مبارزه با دوپینگ* که انجام نمونه‌گیری را بر عهده داشته است، توسط سازمان دیگری دنبال می‌شود

به جز ابطال نتایج بعد از یک مسابقه، اعمال سایر مجازاتها، مدیریت نتایج و اجرای دادرسی در صورتی که نمونه‌گیری توسط کمیته ملی المپیک، کمیته ملی پارالمپیک یا سازمان مسابقات عمده انجام شده باشد، بر عهده فدراسیون جهانی مربوطه خواهد بود.

۴-۱۵ تشخیص دوجانبه

با توجه به حق تقاضای تجدیدنظر که در بند ۱۳ به آن اشاره شده است، نمونه‌گیری، معافیت درمانی مراحل دادرسی و کلیه احکام صادر شده توسط هر یک از امضا کنندگان که بر اساس آیین‌نامه بوده و در محدوده وظایف امضاکننده قرار داشته باشد باید توسط کلیه امضاکنندگان به رسمیت شناخته شود. امضاکنندگان می‌توانند نسبت به عملکرد سایر نهادها که آیین‌نامه را نپذیرفته‌اند نیز همین برخورد را داشته باشند به شرطی که مقررات این نهادها با آیین‌نامه سازگار باشد.

۱۶ فصل شانزدهم: کنترل دوپینگ حیوانات در رقابتهای ورزشی

۱-۱۶ در هر ورزشی که حیوانات در رقابتهای شرکت دارند، فدراسیون بین‌المللی آن ورزش باید مقرراتی جهت بررسی اصول مبارزه با دوپینگ حیوانات شرکت کننده وضع نماید. مقررات مبارزه با دوپینگ باید شامل فهرست مواد ممنوعه، روشهای مناسب نمونه‌گیری، و فهرستی از آزمایشگاههای معتبر جهت تجزیه نمونه‌ها باشد.

بر اساس قوانین خود اختیار اعمال محرومیت را بر عهده سازمان ملی مبارزه با دوپینگ ورزشکار یا سازمان انجام دهنده نمونه‌گیری قرار دهد و یا حتی خود این وظیفه را تقبل نماید.

و اجرای دادرسی در صورتی که یک سازمان ملی مبارزه با دوپینگ از یک ورزشکار خارجی نمونه‌گیری کرده باشد در حالی که آن ورزشکار در حوزه قضایی آن سازمان قرار ندارد ناممکن به نظر می‌رسد. بر اساس این بند این وظیفه بر عهده فدراسیون بین‌المللی است که

۱۶-۲ فدراسیون بین‌المللی مسئول ورزش مورد نظر، موظف است جهت اجرای دقیق بندهای ۱، ۲، ۳، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۳ و ۱۷/آیین‌نامه قوانینی جهت تشخیص تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ، برخورد با نتایج، دادرسی عادلانه، پیامدها و تقاضای تجدیدنظر در موارد حیوانات تصویب نماید.

۱۷ فصل هفدهم: مقررات مربوط به محدودیت‌ها

هیچ پیامدی نباید برای ورزشکار یا شخصی که مرتکب تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ شده است در نظر گرفته شود مگر آنکه در طی هشت سال از بروز تخلف شخص باشد.

توضیح بند ۱۷: این بند سازمان مبارزه با دوپینگ را از بررسی تخلفات پیشین منع نمی‌نماید. زیرا تخلف از قوانین پس از هشت سال تکرار جرم محسوب می‌شود و مدت محرومیت آن متفاوت است. به بیان دیگر تخلفی که ده سال پس از تخلف اول صورت گرفته باشد، در هنگام اعمال محرومیت تکرار جرم محسوب می‌گردد.

بخش دوم

آموزش و پژوهش

۱۸ فصل هجدهم: آموزش

۱-۱۸ اصول پایه و اهداف اولیه

جلوگیری از تضعیف مبانی مفهوم روح ورزش، همان‌گونه که در مقدمه آیین‌نامه بدان اشاره شده است، اصل بنیادین در امر اطلاع‌رسانی و آموزش دوپینگ می‌باشد. هدف اولیه آموزش، بازداشتن ورزشکار از استفاده از مواد یا روشهای ممنوعه می‌باشد.

۲-۱۸ برنامه‌ها و فعالیتهای

هر یک از سازمانهای مبارزه با دوپینگ موظفند که برنامه‌هایی جهت اطلاع‌رسانی و آموزش طراحی و اجرا نموده و نتایج آنرا مورد پایش قرار دهند. در این قبیل برنامه‌ها باید حداقل اطلاعات زیر به نحو صحیح و به روز شده‌ای در اختیار شرکت‌کنندگان قرار گیرد:

- مواد و روشهای مندرج در فهرست ممنوعه
- عوارض دوپینگ بر روی سلامت
- مراحل نمونه‌گیری کنترل دوپینگ
- وظائف و مسئولیتهای ورزشکار

این برنامه‌ها باید به گونه‌ای طراحی شوند که روح ورزش جهت ایجاد فضای مبارزه با دوپینگ و تأثیر بر رفتار ورزشکاران تقویت گردد.

پرسنل حامی ورزشکار نیز باید ورزشکاران را آموزش داده و در مورد سیاستهای مبارزه با دوپینگ بر اساس آیین‌نامه با ورزشکاران تبادل نظر نمایند.

۳-۱۸ هماهنگی و همکاری

کلیه امضا کنندگان آیین‌نامه و ورزشکاران باید در امر اطلاع‌رسانی و آموزش اصول مبارزه با دوپینگ و ایجاد هماهنگی فی‌مابین خود و دولتها همکاری‌های لازم را صورت دهند.

۱۹ فصل نوزدهم: پژوهش

۱-۱۹ اهداف پژوهش‌های مبارزه با دوپینگ

هدف از پژوهش‌های مبارزه با دوپینگ توسعه و اجرای برنامه‌های کارآمد کنترل دوپینگ، اطلاع‌رسانی و آموزش می‌باشد.

۲-۱۹ انواع پژوهش

پژوهش‌های مبارزه با دوپینگ علاوه بر تحقیقات پزشکی، آزمایشگاهی، و فیزیولوژیک می‌باید جنبه‌های جامعه‌شناختی، رفتاری، قضایی و اخلاقی دوپینگ را بررسی نماید.

۳-۱۹ هماهنگی

آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ مسئولیت ایجاد هماهنگی بین پژوهش‌های مختلف را بر عهده دارد. جهت حمایت از سرمایه‌های فکری، نتایج پژوهش‌های انجام شده به آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ ارائه می‌شود.

۴-۱۹ انجام پژوهش

پژوهش‌های مبارزه با دوپینگ باید با کلیه قوانین شناخته شده اخلاقی مطابقت داشته باشند.

۵-۱۹ پژوهش‌هایی که در آنها از مواد یا روش‌های ممنوعه استفاده می‌شود

در فعالیت‌های پژوهشی باید از تجویز مواد و روش‌های ممنوعه به ورزشکار پرهیز نمود.

۶-۱۹ سوءاستفاده از نتایج

تمامی احتیاط‌های لازم باید به کار گرفته شود تا نتایج حاصل از پژوهش‌های مبارزه با دوپینگ مورد سوءاستفاده و مصرف در جهت انجام دوپینگ قرار نگیرد.

بخش سوم

وظائف و مسئولیتها

۲۰ فصل بیستم: سایر وظائف و مسئولیتهای امضاکنندگان آیین نامه

۱-۲۰ وظائف و مسئولیتهای کمیته بین المللی المپیک

۱-۱-۲۰ تصویب و اجرای سیاستهای مبارزه با دوپینگ برای بازیهای المپیک که با مقررات آیین نامه هماهنگ باشد.

۲-۱-۲۰ کمیته بین المللی المپیک باید فدراسیونهای ورزشی را که قرار است در بازیهای المپیک شرکت نمایند ملزم به اجرای آیین نامه نماید.

۳-۱-۲۰ در صورتی که نهادی که در ارتباط با المپیک فعالیت می کند، از قوانین مبارزه با دوپینگ تخلفی نماید تمام یا قسمتی از بودجه آن قطع گردد.

۴-۱-۲۰ بر اساس بند ۲۳-۵ برخورد مناسبی با نهادهایی که آیین نامه را اجرا نمی کنند داشته باشد.

۵-۱-۲۰ ایجاد و تسهیل برنامه ناظر بی طرف.

۲-۲۰ وظائف و مسئولیتهای کمیته بین المللی پارالمپیک

۱-۲-۲۰ تصویب و اجرای سیاستهای مبارزه با دوپینگ برای بازیهای پارالمپیک که با مقررات آیین نامه هماهنگ باشد.

۲-۲-۲۰ کمیته بین المللی پارالمپیک باید کمیته های ملی پارالمپیک را که قرار است در بازیهای المپیک شرکت نمایند ملزم به اجرای آیین نامه نماید.

است. وظائف مطرح شده در این بخش سایر مسئولیتهای این نهادها را مشخص می نماید.

توضیح بند ۲۰: وظائف و مسئولیتهای امضاکنندگان آیین نامه، در بندهای مختلف آیین نامه شرح داده شده

۳-۲-۲۰ در صورتی که نهادی که در ارتباط با پارالمپیک فعالیت می‌کند، از قوانین مبارزه با دوپینگ تخطی نماید تمام یا قسمتی از بودجه آن قطع گردد.

۴-۲-۲۰ بر اساس بند ۲۳-۵ برخورد مناسبی با نهادهایی که آیین‌نامه را اجرا نمی‌کنند داشته باشد.

۵-۲-۲۰ ایجاد و تسهیل برنامه ناظر بی‌طرف.

۳-۲۰ وظائف و مسئولیتهای فدراسیونهای جهانی

۱-۳-۲۰ تصویب و اجرای سیاستهای مبارزه با دوپینگ که با مقررات آیین‌نامه هماهنگ باشد.

۲-۳-۲۰ هماهنگی سیاستها، قوانین و برنامه‌ها با آیین‌نامه را به عنوان شرایط عضویت فدراسیونهای ملی قرار دهد.

۳-۳-۲۰ کلیه ورزشکاران و پرسنل حامی ورزشکاری را که در محدوده اختیارات آن فدراسیون قرار دارند ملزم به رعایت قوانین مبارزه با دوپینگ بر اساس آیین‌نامه نماید.

۴-۳-۲۰ ورزشکارانی را که به طور مرتب از اعضا فدراسیون جهانی یا ملی مربوطه نمی‌باشند، در صورتی که فدراسیون جهانی یا نهادهای مسئول برگزاری مسابقات لازم بدانند، ملزم به شرکت در نمونه‌گیری نموده، آنها را ملزم به دادن اطلاعات دقیق در مورد محل حضور خود نماید.

۵-۳-۲۰ پایش برنامه‌های مبارزه با دوپینگ فدراسیونهای ملی

*توضیح بند ۴-۳-۲۰: به عنوان مثال
این بند شامل ورزشکاران شرکت کننده
در لیگهای حرفه‌ای می‌گردد.*

۶-۳-۲۰ بر اساس بند ۲۳-۵ برخورد مناسبی با نهادهایی که آیین‌نامه را اجرا نمی‌کنند داشته باشد.

۷-۳-۲۰ ایجاد و تسهیل برنامه ناظر بی‌طرف در مسابقات بین‌المللی.

۸-۳-۲۰ در صورتی که فدراسیونهای ملی از قوانین مبارزه با دوپینگ تخطی نمایند تمام یا قسمتی از بودجه آنها قطع گردد.

۴-۲۰ وظایف و مسئولیتهای کمیته ملی المپیک و پارالمپیک

۱-۴-۲۰ اطمینان از این که سیاستهای مبارزه با دوپینگ آنها با مقررات آیین‌نامه هماهنگ است.

۲-۴-۲۰ هماهنگی سیاستها، قوانین و برنامه‌ها با آیین‌نامه را به عنوان شرایط عضویت فدراسیونهای ملی قرار دهد.

۳-۴-۲۰ ورزشکارانی را که به طور مرتب از اعضا فدراسیون جهانی یا ملی مربوطه نمی‌باشند، در صورتی که فدراسیون جهانی یا نهادهای مسئول برگزاری مسابقات لازم بدانند، ملزم به شرکت در نمونه‌گیری نموده و آنها را ملزم به دادن اطلاعات دقیق در مورد محل حضور خود نماید.

۴-۴-۲۰ هماهنگی با سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ

۵-۴-۲۰ در صورتی که یک ورزشکار یا یکی از پرسنل حامی ورزشکار در هر زمان از قوانین مبارزه با دوپینگ تخطی نمایند، تمام یا قسمتی از حقوق آنها قطع گردد.

۶-۴-۲۰ در صورتی که یکی از اعضا یا یکی از فدراسیونهای ملی از قوانین مبارزه با دوپینگ تخطی نماید تمام یا قسمتی از بودجه آن قطع گردد.

۲۰-۵ وظائف و مسئولیتهای سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ

۲۰-۵-۱ تصویب و اجرای سیاستهای مبارزه با دوپینگ که با مقررات آییننامه هماهنگ باشد.

۲۰-۵-۲ همکاری با سایر نهادهای ملی مربوطه و سایر سازمانهای مبارزه با دوپینگ.

۲۰-۵-۳ اجرای نمونه‌گیری دوجانبه بین سازمانهای مختلف مبارزه با دوپینگ

۲۰-۵-۴ اجرای برنامه‌های تحقیقاتی مبارزه با دوپینگ

۲۰-۶ وظائف و مسئولیتهای سازمانهای مسابقات بزرگ

۲۰-۶-۱ تصویب و اجرای سیاستهای مبارزه با دوپینگ که با مقررات آییننامه هماهنگ باشد.

۲۰-۶-۲ بر اساس بند ۲۳-۵ برخورد مناسبی با نهادهایی که آییننامه را اجرا نمی‌کنند داشته باشد.

۲۰-۶-۳ ایجاد و تسهیل برنامه ناظر بی طرف.

۲۰-۷ وظائف و مسئولیتهای آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ

۲۰-۷-۱ تصویب و اجرای سیاستهای مبارزه با دوپینگ که با مقررات آییننامه هماهنگ باشد.

۲۰-۷-۲ نظارت بر اجرای مراحل مقررات در برخورد با یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی.

۲۰-۷-۳ تصویب استانداردهای بین‌المللی که جهت اجرای صحیح آییننامه ضروری می‌باشد.

۲۰-۷-۴ ایجاد آزمایشگاههای اکرديته برای تجزيه نمونه‌ها یا انتخاب سایر آزمایشگاهها بدین منظور

۵-۷-۲۰ ایجاد و تصویب الگوهای عملکرد بهینه

۶-۷-۲۰ ایجاد، پیشبرد، برقراری هماهنگی و تخصیص اعتبار به تحقیقات مبارزه با دوپینگ

۷-۷-۲۰ اجرای مؤثر برنامه ناظر بی طرف

۸-۷-۲۰ اجرای برنامه‌های کنترل دوپینگ بر اساس مجوز سایر سازمانهای مبارزه با دوپینگ

۲۱ فصل بیست و یکم: وظائف و مسئولیتهای شرکت کنندگان

۱-۲۱ وظائف و مسئولیتهای ورزشکاران

۱-۱-۲۱ اطلاع و اجرای کلیه سیاستها و قوانین مبارزه با دوپینگ بر اساس آیین نامه.

۲-۱-۲۱ آمادگی جهت شرکت در نمونه گیری

۳-۱-۲۱ در زمینه مبارزه با دوپینگ، ورزشکار مسئول هر آن چیزی است که مصرف کرده و یا می خورد.

۴-۱-۲۱ ورزشکار موظف است به کلیه کادر پزشکی مرتبط با وی متذکر شود که وی مجاز به مصرف داروها یا روشهای ممنوعه نمی باشد. همچنین ورزشکار موظف است اطمینان حاصل نماید که هر نوع درمانی طبی انجام شده در مورد وی، با سیاستهای مبارزه با دوپینگ و قوانین آیین نامه مطابقت دارد.

۲-۲۱ وظائف و مسئولیتهای پرسنل حامی ورزشکار

۱-۲-۲۱ اطلاع و اجرای کلیه سیاستها و قوانین مبارزه با دوپینگ بر اساس آیین نامه که شامل حال آنها یا ورزشکاران تحت حمایت آنها می شود.

۲-۲-۲۱ همکاری با برنامه های نمونه گیری ورزشکار.

۳-۲-۲۱ تأثیرگذاری بر ارزشها و رفتارهای ورزشکار جهت ترغیب گرایشهای مبارزه با دوپینگ.

۲۲ فصل بیست و دوم: مشارکت دولتها

تعهد دولتها به آیین نامه با امضا یک اعلامیه آغاز می شود. امضا این اعلامیه تا اولین روز شروع المپیک آتن قابل قبول است. سپس بر اساس وضعیت قوانین اساسی و اداری هر دولت، مراحل بعدی دنبال می گردد. این مراحل شامل عقد قرارداد یا سپردن التزام جهت اجرای دقیق آیین نامه می باشد. این مراحل تکمیلی نیز باید تا شروع المپیک زمستانی تورین پایان یابد.

بر اساس انتظارات/مضاکنندگان آیین نامه، اعلامیه، قرارداد و التزامات فوق الذکر بر مسائل مهم ذیل اثر خواهد داشت:

۱-۲۲ کلیه دولتها موظفند حداقل در زمینه های زیر مساعدتهای لازم در امر مبارزه با دوپینگ را به عمل آورد:

- حمایت از برنامه های ملی مبارزه با دوپینگ.
- در دسترس بودن مواد و روشهای ممنوعه.
- مساعدت آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ جهت نمونه گیری های خارج از مسابقات.
- مشکلات مربوط به مکملهای غذایی که آلوده به مواد ممنوعه می باشند، و
- قطع تمام یا مقداری از بودجه یا کمکهای مالی سازمانهای ورزشی یا ورزشکارانی که از مقررات آیین نامه، یا سایر قوانین مبارزه با دوپینگ مطابق با آیین نامه تخطی می نمایند.

مشارکت نهادهای ورزشی با دولتها امکان پذیر نمی باشد. یکی از مصادیق التزامات فوق الذکر، اعلامیه ای است که در آخرین اطلاعیه UNESCO به آن اشاره شده است. این میزگرد در تاریخ نهم و دهم ژانویه ۲۰۰۳ در پاریس برگزار گردید و در آن وزرا و مقامات ارشد تربیت بدنی و ورزش دولتها شرکت داشته اند.

توضیح بند ۲۲: بسیاری از دولتها نمی توانند از ابزارهای غیردولتی و خصوصی نظیر آیین نامه به طور کامل تبعیت نمایند. بدین جهت، هیچگاه از دولتها خواسته نمی شود که از امضاکنندگان آیین نامه باشند. با این وجود توجه به این نکته ضروری است که مبارزه علیه دوپینگ در یک برنامه همسو و هماهنگ بدون

۲۲-۲ کلیه نهادهای دولتی مرتبط با مبارزه با دوپینگ باید در هماهنگی کامل با آیین‌نامه باشند.

۲۲-۳ پایش تعهد دولتها به التزامات مندرج در اعلامیه‌ها و سایر قراردادها بر عهده آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ می‌باشد.

بخش چهارم

پذیرش،

اجرا،

تعدیل

و تفسیر

۲۳ فصل بیست و سوم: پذیرش، اجرا و تعدیل آیین‌نامه

۱-۲۳ پذیرش آیین‌نامه

۱-۱-۲۳ نهادهای زیر باید از امضاکنندگان و پذیرندگان آیین‌نامه باشند: آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ، کمیته بین‌المللی المپیک، فدراسیونهای بین‌المللی، کمیته بین‌المللی پارالمپیک، کمیته‌های ملی المپیک، کمیته‌های ملی پارالمپیک، سازمانهای مسابقات بزرگ و سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ. این نهادها با امضا اعلامیه، آیین‌نامه را پذیرفته و از زمان امضا مسئول اجرای آن توسط نهادهای تحت سرپرستی خود هستند.

۲-۱-۲۳ سایر نهادهای ورزشی نیز که تحت نظر امضاکنندگان قرار ندارند نیز ممکن است بنا بر دعوت WADA، نسبت به پذیرش آیین‌نامه اقدام نمایند.

۳-۱-۲۳ فهرستی از کلیه پذیرندگان آیین‌نامه توسط WADA تهیه و در معرض اطلاع عموم قرار خواهد گرفت.

۲-۲۳ اجرای آیین‌نامه

۱-۲-۲۳ امضاکنندگان آیین‌نامه موظفند بنا بر قدرت و حوزه اختیارات خود مقررات آیین‌نامه را از طریق سیاست‌گذاری‌های لازم، تنظیم اساسنامه‌ها، مقررات و قوانین به اجرا در آورند.

توضیح بند ۱-۱-۲۳: لیگهای حرفه‌ای که هم‌اکنون تحت نظارت هیچ دولت یا فدراسیون بین‌المللی قرار ندارند جهت پذیرش آیین‌نامه تشویق می‌شوند.

توضیح بند ۱-۱-۲۳: هر یک از امضاکنندگان پذیرنده آیین‌نامه به طور جداگانه یک نسخه مجزا از رونوشت فرم استاندارد اعلامیه را امضا کرده و آنرا به WADA تحویل می‌دهند. عمل پذیرش بر اساس ساختار هر سازمان خواهد بود. به عنوان مثال در یک فدراسیون بین‌المللی این عمل توسط انجمن آن فدراسیون و در WADA توسط هیات رئیسه آن خواهد بود.

۲-۲-۲۳ جهت اجرای آیین‌نامه، امضاکنندگان تشویق می‌شوند که از الگوهای عملکرد بهینه که توسط WADA معرفی می‌شوند الگوبرداری نمایند.

۳-۲۳ ضرب‌العجل‌های پذیرش و اجرای آیین‌نامه

۱-۳-۲۳ امضاکنندگان موظفند قبل از اولین روز المپیک آتن، آیین‌نامه را پذیرفته و اجرا نمایند.

۲-۳-۲۳ پس از ضرب‌العجل فوق‌الذکر نیز امکان پذیرش آیین‌نامه وجود دارد ولی امضاکنندگان تا هنگام پذیرش کامل آیین‌نامه از اجراکنندگان آیین‌نامه به حساب نخواهند آمد. (هر چند پذیرش سلب نخواهد گردید).

۴-۲۳ پایش اجرای آیین‌نامه

۱-۴-۲۳ اجرای آیین‌نامه توسط WADA یا بنا بر صلاحدید WADA پایش می‌شود.

۲-۴-۲۳ جهت تسهیل برنامه‌های پایش، هر یک از امضاکنندگان موظفند هر دو سال یکبار گزارشی از عملکرد خود را به WADA اعلام نمایند و دلایل عدم اجرای آیین‌نامه را نیز شرح دهند.

۳-۴-۲۳ WADA باید دلایل عدم اجرای آیین‌نامه را در نظر گرفته و در موارد غیرعادی این دلایل را به کمیته بین‌المللی المپیک، کمیته بین‌المللی پارالمپیک، فدراسیون‌های بین‌المللی، کمیته‌های ملی المپیک، کمیته‌های ملی پارالمپیک، سازمان‌های مسابقات بزرگ اعلام نماید تا دلایل عدم اجرا به طور مشروط مورد قبول قرار گیرد.

مبارزه با دوپینگ است نیز متفاوت می‌باشد. لذا WADA جهت تشخیص تابعیت هر یک از سازمانها از آیین‌نامه، این تفاوتها را در نظر می‌گیرد.

توضیح بند ۲۳-۴-۳: WADA متوجه شده‌است که تفاوت‌های عمده‌ای در زمینه تجارب و توانمندیهای مبارزه با دوپینگ در میان امضاکنندگان و دولت‌ها وجود دارد. همچنین زمینه قانونی که بستر اجرای مقررات

۴-۴-۲۳ WADA موظف است پس از گفتگو با سازمانهای مذکور، گزارشی از عملکرد آنها را به کمیته بین‌المللی المپیک، کمیته بین‌المللی پارالمپیک، فدراسیونهای بین‌المللی، کمیته های ملی المپیک، کمیته های ملی پارالمپیک، سازمانهای مسابقات بزرگ اعلام نماید. همچنین این گزارشها باید در معرض اطلاع عموم قرار گیرد.

۵-۲۳ پیامدهای عدم تبعیت از آیین‌نامه

۱-۵-۲۳ عدم تبعیت از آیین‌نامه توسط دولت‌ها یا کمیته‌های ملی المپیک یک کشور، بر اساس مقررات هر یک از برگزار کنندگان رقابتهای، مجازاتهایی در مورد بازیهای المپیک، پارالمپیک، مسابقات قهرمانی جهان و رقابتهای مربوط به سازمانهای مسابقات بزرگ در پی خواهد داشت. بر اساس بند ۱۳-۴ کمیته ملی المپیک یا دولت‌ها می‌توانند تقاضای تجدید نظر نسبت به مجازاتهایی فوق‌الذکر را به CAS تحویل نمایند.

۶-۲۳ تعدیل آیین‌نامه

۱-۶-۲۳ WADA مسئول اعمال تجدیدنظر و تکمیل آیین‌نامه است. ورزشکاران، کلیه امضاکنندگان و دولت‌ها نیز به مشارکت در این امر تشویق می‌شوند.

۲-۶-۲۳ WADA موظف است پیشنهادات ورزشکاران، امضاکنندگان و دولت‌ها، در مورد تغییر و تکمیل آیین‌نامه را پذیرفته و در طی روندی مبتنی بر مشاوره به آنها پاسخ دهد و نتیجه بازبینی و بازخورد را به پیشنهادکنندگان اعلام دارد.

۳-۶-۲۳ پس از انجام مشاوره‌های لازم، تغییرات آیین‌نامه باید به تصویب دو سوم از اعضای هیأت رئیسه WADA برسد. این تعداد باید شامل اکثریت آراء هر دو بخش دولتی و اعضا گروه المپیک باشد. پس از تصویب، تغییرات ظرف سه ماه لازم‌الاجرا می‌گردند مگر مواردی که در قانون به نحو دیگری در مورد آنها دستور داده شده باشد.

۴-۶-۲۳ امضاکنندگان موظفند ظرف مدت یک سال از تصویب توسط هیأت رئیسه WADA تغییرات آیین‌نامه را به اجرا درآورند.

۷-۲۳ بازپس‌گیری پذیرش آیین‌نامه

۱-۷-۲۳ امضاکنندگان می‌توانند با ارسال اخطاریه کتبی به WADA و پس از گذشت شش ماه، پذیرش آیین‌نامه توسط خود را لغو نمایند.

۲۴ فصل بیست و چهارم: تفسیر آیین‌نامه

۱-۲۴ متن رسمی آیین‌نامه توسط WADA و به دو زبان انگلیسی و فرانسه منتشر می‌گردد. در صورت هر گونه تناقض بین متن انگلیسی و فرانسه، متن انگلیسی مورد مراجعه قرار می‌گیرد.

۲-۲۴ متنهای حاشیه‌ای آیین‌نامه جهت فهم بهتر و تفسیر صحیح آن نگاشته شده است.

۳-۲۴ آیین‌نامه باید به عنوان یک متن مستقل و خودمختار تفسیر شود. تفسیر آیین‌نامه نباید بر اساس قوانین و مقررات امضاکنندگان یا دولتها باشد.

۴-۲۴ سرفصلهای انتخاب شده برای بخشها و بندهای مختلف آیین‌نامه تنها جهت تسهیل مطالعه می‌باشند و نباید به عنوان بخشی از بدنه آیین‌نامه در نظر گرفته شده یا به هر صورتی موجب تغییر زبان شروط ارجاعی به آنها شوند.

۵-۲۴ قوانین آیین‌نامه نسبت به تخلفاتی که پیش از تصویب آن توسط امضاکننده، به وقوع پیوسته است عطف به ماسبق نمی‌شود.

۶-۲۴ بخش ضمیمه ۱ که شامل تعاریف است باید به عنوان یکی از بخشهای آیین‌نامه در نظر گرفته شود.

توضیح بند ۲۴-۵: به عنوان مثال ممکن است عملی توسط مقررات فدراسیون جهانی تخلف محسوب نشود ولی آیین‌نامه آنرا تخلف بداند، در این صورت این عمل تا زمانی که مقررات آن فدراسیون تغییر نکرده است، تخلف محسوب نمی‌شود.

در صورتی که پس از پذیرش آیین‌نامه تخلف صورت گیرد جهت اعمال محرومیت بر اساس بند ۱۰، تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ، پیش از پذیرش آیین‌نامه به عنوان "تخلف اول" و یا "تخلف دوم" در نظر گرفته می‌شود.

ضمیمه ۱

تعاریف

Adverse Analytic Finding, یافته‌های آزمایشگاهی غیرطبیعی: گزارشی است از یک آزمایشگاه یا سایر نهادهای تأیید شده که حضور یک ماده ممنوعه یا متابولیت‌های آن یا نشانگرهای آن (از جمله افزایش مقادیر مواد تولید شده در بدن) یا شواهد استفاده از یک روش ممنوعه را در یک نمونه مشخص می‌کند.

Anti-Doping Organization, سازمان مبارزه با دوپینگ: از امضاکنندگان آیین‌نامه می‌باشد که مسئول پذیرش قوانین برای شروع، اجرا یا تقویت هر قسمت از فرآیند کنترل دوپینگ است. بعنوان مثال این سازمانها شامل کمیته بین‌المللی المپیک، کمیته بین‌المللی پارالمپیک، سایر سازمانهای مسابقات بزرگ که آزمایش را در مسابقات خود انجام می‌دهند، WADA، فدراسیونهای بین‌المللی و سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ می‌باشند.

Athlete, ورزشکار: برای اهداف کنترل دوپینگ، ورزشکار به شخصی اطلاق می‌شود که در یک رشته ورزشی در سطح بین‌المللی (به شرحی که توسط هر فدراسیون بین‌المللی تعریف شده است) یا سطح ملی (به شرحی که توسط هر سازمان ملی مبارزه با دوپینگ تعریف شده است) شرکت می‌کند و هر شخص دیگری که در سطحی پایین‌تر در ورزش شرکت می‌کند، در صورتی که بوسیله سازمان ملی مبارزه با دوپینگ آن شخص ورزشکار محسوب شود. برای اهداف اطلاعات و آموزش مبارزه با دوپینگ، ورزشکار به شخصی اطلاق می‌شود که در حوزه اختیارات هر یک از امضاکنندگان آیین‌نامه، دولت‌ها یا سایر سازمانهای ورزشی پذیرنده مجموعه مقررات مبارزه با دوپینگ، در ورزش شرکت می‌کند.

Athlete Support Personnel, پرسنل پشتیبان ورزشکار: هر مربی، تمرین‌دهنده، مدیر، نماینده، کادر تیم، مقامات رسمی، پرسنل پزشکی یا پیراپزشکی که با ورزشکار کار می‌کنند یا ورزشکاران شرکت کننده در مسابقات ورزشی یا ورزشکارانی که برای مسابقات ورزشی آماده می‌شوند را درمان می‌کنند.

شرکت در هر گونه مسابقات قهرمانی کشور در هر ورزشی قابل تسری باشد. همچنین این تعریف به هر سازمان ملی مبارزه با دوپینگ اجازه می‌دهد به دلخواه خود برنامه کنترل دوپینگ خود را فراتر از ورزشکاران ملی به ورزشکاران سطوح پائین‌تر نیز اعمال کند. ورزشکاران در تمام سطوح مسابقه باید از فوائد اطلاعات و آموزش مبارزه با دوپینگ برخوردار شوند.

توضیح در مورد ورزشکار: این تعریف روشن می‌کند که همه ورزشکاران بین‌المللی و ملی مشمول مجموعه مقررات مبارزه با دوپینگ هستند و تعاریف دقیق ورزش سطح بین‌المللی و ملی باید در قوانین مبارزه با دوپینگ فدراسیون‌های بین‌المللی و سازمانهای ملی مبارزه با دوپینگ به ترتیب ارائه شوند. در سطح ملی مقررات مبارزه با دوپینگ اقتباس شده از آیین‌نامه باید حداقل به همه افراد تیم‌های ملی و همه افراد تأیید شده برای

Attempt, تلاش: درگیر شدن عمدی در رفتارهایی که به نظر می‌رسد در آینده منجر به بروز رفتارهایی شوند که باعث ارتکاب تخلف از یک قانون مبارزه با دوپینگ می‌شود. با این حال اگر تلاش برای تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ پیش از کشف بوسیله شخص ثالثی که در آن دخالت ندارد اتفاق نیافتد، این امر به هیچ وجه تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ محسوب نمی‌گردد و صرفاً بر مبنای تلاش برای مرتکب شدن تخلف، انجام تخلف احراز نخواهد شد.

Code, آیین‌نامه: منظور آیین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ می‌باشد.

Competition, رقابت: به یک مسابقه خاص، بازی یا مبارزه ورزشی واحد اطلاق می‌گردد. بعنوان مثال فینال‌های ۱۰۰ متر سرعت المپیک. به مسابقات مرحله‌ای و سایر مبارزات ورزشی که جوایز بصورت روزانه یا به سایر صور اهدا می‌شوند نیز رقابت گویند. تفاوت بین یک رقابت و یک مسابقه بر اساس قوانین فدراسیونهای مختلف بین‌المللی می‌باشد.

Consequence of Anti-Doping Violations, پیامدهای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ: تخلف یک ورزشکار یا سایر افراد از یک قانون مبارزه با دوپینگ منجر به یک یا چند مورد زیر خواهد شد: (الف) **Disqualification, ابطال نتایج** به این معنا است که نتایج ورزشکار در یک رقابت یا مسابقه خاص بی‌اعتبار خواهد شد و شامل همه پیامدهای حاصله از جمله پس گرفتن هر گونه مدال، امتیاز و جوایز می‌شود. (ب) **Ineligibility, محرومیت** به معنای آن است که ورزشکار یا سایر افراد برای یک دوره زمانی خاص از شرکت در هر گونه رقابت یا سایر فعالیت‌ها یا دریافت کمک مالی به شرح ماده ۹-۱۰، منع می‌شود و (ج) **Provisional Suspension, تعلیق موقت** به این معنا است که ورزشکار یا سایر افراد بصورت موقت تا تصمیم‌گیری نهایی در یک دادرسی انجام شده و با در نظر گرفتن ماده ۸ (حق دادرسی منصفانه) از شرکت در هر گونه رقابت منع می‌شوند.

Disqualification, ابطال نتایج: رجوع شود به پیامدهای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در قسمت بالا.

Doping Control, کنترل دوپینگ: این فرایند شامل برنامه‌ریزی، توزیع، آزمایش، نمونه‌گیری و کار در مورد آنها، آنالیزهای آزمایشگاهی، مدیریت نتایج، دادرسی و تقاضای تجدیدنظر می‌باشد.

Event, مسابقه: مجموعه‌ای از رقابت‌های انفرادی که مشترکاً تحت نظارت یک نهاد انجام می‌شوند (مثلاً بازیهای المپیک، مسابقات قهرمانی جهان FINA یا بازی‌های پان آمریکا).

In-Competition, در حین مسابقه: نمونه‌گیری حین مسابقه آزمایشی است که انتخاب ورزشکار جهت شرکت در نمونه‌گیری وابسته به شرکت وی در یک رقابت باشد. این تعریف جهت تمایز بین نمونه‌گیری حین مسابقه و خارج از مسابقه بیان شده است مگر آن که بر اساس مقررات فدراسیونهای بین‌المللی یا سایر سازمانهای مبارزه با دوپینگ تعریف دیگری برای آن در نظر گرفته شود.

Independent Observer Program, برنامه ناظر بی‌طرف: گروهی از مراقبین می‌باشند که تحت نظارت آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ، فرایند کنترل دوپینگ در مسابقات و گزارشدهی آنرا بر عهده دارند. اگر آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ مسئولیت نمونه‌گیری در یک رقابت را بر عهده داشته باشد، ناظران باید تحت نظارت یک سازمان مستقل قرار گیرند.

Ineligibility, محرومیت: رجوع شود به پیامدهای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در قسمت بالا.

International Event, مسابقه بین‌المللی: در صورتی که مسابقه‌ای تحت نظارت یکی از نهادهای زیر باشد و یا این نهادها مسئول انتصاب مسئولین فنی آن مسابقات باشند، به آن، مسابقه بین‌المللی اطلاق می‌شود. این نهادها عبارتند از: کمیته بین‌المللی المپیک، کمیته بین‌المللی پارالمپیک، یک فدراسیون‌های بین‌المللی، سازمان‌های مسابقات بزرگ و سایر سازمانهای بین‌المللی ورزشی.

International-Level Athlete, ورزشکار سطح بین‌المللی: ورزشکارانی که بوسیله یک یا چند فدراسیون بین‌المللی در بانک اطلاعاتی نمونه‌گیری آن فدراسیون بین‌المللی ثبت شده‌اند، ورزشکار سطح جهانی محسوب می‌شوند.

International Standard, استاندارد بین‌المللی: یک استاندارد پذیرفته شده توسط WADA برای حمایت از مجموعه مقررات مبارزه با دوپینگ. پذیرش یک استاندارد بین‌المللی (در مقابل سایر استانداردها، عملیات و دستورالعملهای جایگزین) باید برای این نتیجه‌گیری که دستورالعمل‌های ذکر شده توسط آن استاندارد بین‌المللی بطور مناسب اجرا گردیده‌اند، کافی باشد.

که ورزشکار عملاً در حال انجام مسابقه است در بدن او وجود داشته باشند. بنابراین تا هنگامی که محرک ممنوعه از بدن ورزشکار در زمانی که او مسابقه می‌دهد پاک شده باشد هیچ فرقی نمی‌کند که آن ماده محرک روز قبل از مسابقه یا در روز بعد از مسابقه در ادرار او یافت شود.

توضیح در مورد در حال رقابت: تمایز بین آزمایش حین مسابقه و خارج از مسابقه اهمیت دارد زیرا فهرست کامل ممنوعه تنها در هنگام مسابقات آزمایش می‌شوند. بعنوان مثال محرک‌های ممنوعه در حالت خارج از مسابقه آزمایش نمی‌شوند زیرا آنها هیچگونه اثری بر تقویت عملکرد ورزشکار ندارند مگر اینکه در هنگامی

Major Event Organizations, سازمانهای مسابقات بزرگ: این واژه به اتحادیه‌های قاره‌ای کمیته‌های بین‌المللی المپیک و سایر سازمانهای بین‌المللی چندورزشی اطلاق می‌شود که بعنوان ارگان حاکم برای هر گونه مسابقات قاره‌ای، منطقه‌ای یا سایر مسابقات بین‌المللی عمل می‌کنند.

Marker, نشانگرها: یک ترکیب، گروهی از ترکیبات، یا پارامترهای بیولوژیکی که مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه را نشان می‌دهند.

Metabolite, متابولیت: هر ماده‌ای که بوسیله یک فرایند تغییر شکل زیستی تولید شده است.

Minor, صغیر: به شخصی اطلاق می‌شود که به سن بلوغ نرسیده باشد. سن بلوغ قانونی توسط قوانین حاکم بر کشور متبوع ورزشکار تعیین می‌گردد.

National Anti-Doping Organization, سازمان ملی مبارزه با دوپینگ: نهاد(های) تعیین شده بوسیله هر کشوری که دارای قدرت و مسئولیت اصلی پذیرش و اجرای مقررات مبارزه با دوپینگ، هدایت نمونه‌گیری، مدیریت نتایج آزمایش و اجرای دادرسی‌ها، در سطح ملی می‌باشد. اگر این مسئولیت توسط قدرت حاکمه آن کشور مشخص نشده باشد این مسئولیت به عهده کمیته ملی المپیک یا نماینده آن می‌باشد.

National Event, مسابقه ملی: یک مسابقه ورزشی که ورزشکاران بین‌المللی یا ملی در آن شرکت دارند، اما یک مسابقه بین‌المللی محسوب نمی‌شود.

National Olympic Committee, کمیته ملی المپیک: سازمانی است که توسط کمیته بین‌المللی المپیک به رسمیت شناخته می‌شود. واژه کمیته ملی المپیک همچنین باید شامل کنفدراسیون ملی ورزش در کشورهایی باشد که در آنها کنفدراسیون ملی ورزش مسئولیت‌های مشابهی با کمیته ملی المپیک در زمینه مبارزه با دوپینگ بر عهده دارند.

No Advance Notice, نمونه‌گیری بدون پیش‌آگهی: یک نوع روش کنترل دوپینگ که بدون هشدار قبلی به ورزشکار انجام می‌شود و ورزشکار از لحظه دریافت ابلاغیه شرکت در نمونه‌گیری تا زمان تهیه نمونه بطور پیوسته تحت نظارت قرار دارد.

No Fault or Negligence, بدون قصور یا تقصیر: اثبات این نکته از طرف ورزشکار که او حتی با وجود نهایت دقت اطلاع نداشته است یا مشکوک نبوده است که از مواد ممنوعه یا روشهای ممنوعه استفاده کرده است یا به او تجویز شده است.

No Significant Fault or Negligence, بدون قصور یا تقصیر قابل توجه: اثبات این نکته از طرف ورزشکار که کوتاهی یا تقصیر او هنگامی که در کلیت شرایط بررسی شود و معیارهای عدم تقصیر یا کوتاهی لحاظ شوند، در رابطه با تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ قابل توجه نمی باشد.

Out-of-Competition, خارج از مسابقه: هرگونه کنترل دوپینگ که در هنگام مسابقه انجام نگردد.

Participant, شرکت کننده: هر ورزشکار یا پرسنل پشتیبان ورزشکار.

Person, شخص: یک شخص حقیقی یا یک سازمان یا سایر نهادها.

Possession, مالکیت: مالکیت فیزیکی و واقعی یا مالکیت ساختاری (تنها اگر شخص بر روی آن ماده یا روش ممنوعه کنترل خصوصی داشته باشد یا ملک خصوصی داشته باشد که در آن این مواد و روشهای ممنوعه وجود داشته باشند)، با این حال اگر شخص بر روی یک ماده یا روش ممنوعه یا املاکی که در آن یک ماده یا روش ممنوعه وجود دارد کنترل خصوصی نداشته باشد، مالکیت ساختاری تنها در صورتی مصداق خواهد داشت که شخص درباره حضور ماده یا روش ممنوعه آگاهی داشته و قصد اعمال کنترل بر روی آنرا داشته باشد.

است. به طور مشابه در صورت پیدا شدن استروئید در منزل یک ورزشکار در جعبه داروها که تحت کنترل مشترک یک ورزشکار و همسر او می باشد، سازمان مبارزه با دوپینگ باید ثابت کند که ورزشکار از وجود استروئیدها در جعبه فوق اطلاع داشته و قصد داشته است آنها را در اختیار داشته باشد.

توضیح در مورد مالکیت: طبق این تعریف استروئیدهای یافت شده در ماشین یک ورزشکار تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ محسوب می شود مگر اینکه ثابت کند شخص دیگری از ماشین استفاده کرده است. در این مسئله سازمان مبارزه با دوپینگ باید ثابت کند که حتی با وجودی که ورزشکار کنترل خصوصی بر روی ماشین نداشته است ولی از وجود استروئیدهای یافت شده اطلاع داشته است و امکان استفاده از آن را داشته

با این حال اگر قبل از دریافت گزارشی مبنی بر اینکه شخص از قانون مبارزه با دوپینگ تخلف کرده است شخص عملی انجام دهد که نشان دهد بیش از این قصد ندارد مالکیت ماده ممنوعه را در اختیار داشته باشد و از مالکیت قبلی چشم‌پوشی کرده است صرفاً بر اساس مالکیت ماده ممنوعه هیچ تخلفی از قانون مبارزه با دوپینگ انجام نمی‌شود.

Prohibited List, فهرست ممنوعه: فهرستی است که مواد ممنوعه و روشهای ممنوعه را تعیین می‌کند.

Prohibited Method, روش ممنوعه: هر گونه روشی که در فهرست ممنوعه به این عنوان ذکر شده باشد.

Prohibited Substance, مواد ممنوعه: هر گونه موادی که در فهرست ممنوعه به این عنوان ذکر شده باشد.

Provisional Hearing, دادرسی موقت: جهت اعمال بند ۷-۵ دادرسی سریع و مختصری است که قبل از دادرسی اصلی بر اساس بند ۸ (حق دادرسی منصفانه) انجام می‌شود در این دادرسی ورزشکار ابلاغیه را دریافت کرده و فرصت می‌یابد به صورت شفاهی یا کتبی دفاعیات خود را اعلام دارد.

Provisional Suspension, تعلیق موقت: رجوع شود به توضیحات پیامدها در بالا.

Publicly Disclose or Publicly Report, انتشار خبر یا اعلام عمومی: انتشار خبر یا اعلام اطلاعات به صورت عمومی یا به هر شخصی به جز اشخاصی که بنا بر بند ۱۴ ابلاغیه اولیه را دریافت نموده‌اند.

Registered Testing Pool, بانک اطلاعاتی ثبت شده: بانک اطلاعاتی ورزشکاران حرفه‌ای است که جهت هر یک از آنان توسط یک فدراسیون بین‌المللی یا سازمانهای مبارزه با دوپینگ مسئول نمونه‌گیری حین مسابقات یا خارج از مسابقات تهیه شده است. این بانک جهت برنامه‌ریزی نمونه‌گیری فدراسیون بین‌المللی یا سازمانهای مبارزه با دوپینگ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

Sample Specimen, نمونه: هر نوع فرآورده زیستی که جهت اهداف کنترل دوپینگ جمع‌آوری شود.

مثال این معیار می‌تواند شامل سطح بین‌المللی ورزشکار یا یک استاندارد دوره‌ای و یا عضویت در تیمهای ملی باشد.

توضیح در مورد بانک اطلاعاتی ثبت شده: هر یک از فدراسیون‌های بین‌المللی باید معیارهای مشخصی جهت انتخاب ورزشکار برای ثبت اطلاعات وی در بانک اطلاعاتی نمونه‌گیری تدوین نمایند. به عنوان

Signatories, امضاکنندگان: هر یک از نهادهای امضاکننده آیین‌نامه، شامل کمیته بین‌المللی المپیک، فدراسیونهای بین‌المللی، کمیته بین‌المللی پارالمپیک، کمیته‌های ملی المپیک، کمیته‌های ملی پارالمپیک، سازمانهای مسابقات بزرگ، سازمانهای مبارزه با دوپینگ و آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ.

Tampering, دستکاری: ایجاد تغییر به منظور اهداف نادرست یا توسط روشهای نادرست، ایجاد تأثیر نامطلوب، مداخله نادرست جهت تغییر نتایج یا ممانعت از اجرای صحیح امور.

Target Testing, نمونه‌گیری هدفمند: انتخاب ورزشکاران جهت نمونه‌گیری هنگامی که در یک زمان مشخص یک ورزشکار خاص یا گروهی از ورزشکاران به صورت غیر اتفاقی جهت شرکت در نمونه‌گیری انتخاب می‌شوند.

Team Sport, ورزش تیمی: ورزشی که در آن تعویض بازیکنان در جریان رقابت امکان‌پذیر باشد.

Testing, نمونه‌گیری: بخشهایی از مراحل کنترل دوپینگ شامل مرحله برنامه‌ریزی توزیع نمونه‌گیری، جمع‌آوری نمونه، برخورد با نمونه‌ها و انتقال نمونه‌ها به آزمایشگاه.

Trafficking, قاچاق: فروش، تحویل، تجویز، انتقال، ارسال یا پخش یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه به یک ورزشکار چه به صورت مستقیم و چه توسط فرد سوم. بر اساس این تعریف فروش یا تجویز یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه جهت مصارف درمانی قانونی و خاص (توسط پرسنل پزشکی یا هر شخصی به جز پرسنل پشتیبان ورزشکار) قاچاق محسوب نمی‌شود.

Use, مصرف: استفاده، خوردن، تزریق یا مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه به هر صورت.

WADA, وادا: آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ.